

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četrletno
Din 9.—, inozemstvo
Din 64.—, Poštno-čekovni
račun 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnštvo: Maribor, Koroška cesta 5
Telefon interurban 113.

Cena inseratom: cela stran Din 2000.—, pol strani Din 1000.—, četrt strani Din 500.—, 1/8 strani Din 250.—, 1/16 str. Din 125.—, Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Državni se posvetujejo.

Mesec januar je mesec velikih mednarodnih posvetovanj in zborovanj. V prvi polovici januarja je zborovala konferenca zastopnikov velesil in drugih držav v Haagu. Sredi meseca zbraruje Društvo narodov v švicarskem mestu Ženevi. V zadnji tretjini meseča pa se bo v Londonu zbrala konferenca držav za razorožitev ali zmanjšanje oboroženosti na morju.

Vsa ta zborovanja so dokaz za to, da je veliko važnih vprašanj mednarodne in meddržavne politike, ki še niso rešena, pa so potrebna rešitve. Že prejšnja leta se je o teh vprašanjih mnogo razpravljalo in razni državniki so se s hvalevredno resnobo in vnemo trudili, da bi se ta vprašanja rešila v zadovoljnost kolikor največ narodov v Evropi in v splošni blagor evropskih držav. Kljub vsem ozbiljnim in velikim naporom se ni posrečilo priti do zadovoljive rešitve in tako so ta vprašanja kot težka, z velikimi obveznostmi obremenjena dedčina preteklih let prešla v leto 1930.

V Haagu.

V Haagu se je razpravljalo, reševalo in rešilo vprašanje vojnih reparacij, to je, vojne odškodnine, ki jo morajo plačevati premaganke v svetovni vojni: Nemčija, Avstrija, Bolgarska in Madžarska. Kar se tiče Nemčije, je lansko leto konferenca strokovnjakov v Parizu svoje posvetovalno delo končala koncem maja s sestavo Youngovega (izgovori Jangovega) načrta, tako-imenovanega po ameriškem zastopniku — Youngu. V jeseni lanskega leta je bila v Haagu prva konferenca državnikov — zastopnikov držav, ki so v tem vprašanju zainteresirane, ter je potrdila Youngov načrt. Ta načrt, ki določa višino nemških reparacijskih plačil in način plačevanja, je za Nemce boljši kakor je bil Dawesov načrt iz leta 1924 in zato mu je nemško ljudstvo pri ljudskem glasovanju zadnjo nedeljo pred Božičem lanskega leta pritrtilo. Ostala vprašanja, ki so bila v zvezi s tem načrtom, je rešila druga konferenca v Haagu, ki je zborovala pretekli teden. Na tej konferenci je se tudi razpravljalo in reševalo o takozvanih vzhodnih reparacijah, ki naj bi jih plačevala

Bolgarija, Avstrija in Madžarska. Te tri države so se ustavljale in protestirale proti zahtevam, ki so po njih mnenju previsoke, osobito Madžarska se je trdovratno branila, da bi morala — globlje poseči v svoj žep.

Dočim se je v Haagu razpravljalo o likvidaciji vojne in njenih posledic, je in bo v Ženevi in Londonu govor o tem, kako bi se dal zajamčiti trajni mir med narodi in kako bi se v smislu ohranitve miru dalo najboljše rešiti vprašanje razoroženja, odnosno zmanjšanja oboroženosti predvsem na morju.

V Ženevi.

V Ženevi se je v pondeljek sestal svet Društva narodov. Zopet se bodo njeni člani posvetovali o važnem vprašanju, v katerem štadiju (stanju) se nahaja vprašanje stalnega miru v Evropi in na svetu, kaj ogroža utrditev miru in v čem bi bilo najkrepkejše jamstvo za ohranitev trajnega miru. Kellogova protivojna pogodba, ki je bila 27. avgusta 1928 slovesno podpisana v Parizu ter je z vso svečanostjo proglašila napadalno vojno kot zločin, ni mogla preprečiti koncem jeseni lanskega leta vojaškega spopada v Mandžuriji med Rusijo in Kitajsko, čeprav sta tudi ti dve državi podpisali Kellogovo mirovno pogodbo. Svet Društva narodov bo te resnobne in za bodočnost miru nevarne pojave moral sprejeti v okvir svojih posvetovanj ter bo moral svoja pravila spremeniti po znamenjih časa, da bo moglo Društvo narodov zadostiti svoji prvi in najvažnejši nalogi: ustvariti trdno podlago za pomirje in trajanje miru.

Društvo narodov tudi ne bo moglo brezbrizno mimo gospodarske borbe, ki se vrši med posameznimi državami Evrope in ki se v najobčutnejši obliki javlja v carinah, ki jih države določajo na uvoz in izvoz poljedelskih, obrtnih in industrijskih produktov (proizvodov). Predлага in priporoča se carinsko premirje za določen čas na podlagi dosedanjih carinskih tarif. Nekatere države bi s tem bile zadovoljne, druge pa, ki niso dosedaj dovolj izvedle ideje zaščitnih carin, takemu premirju ugovarjajo. Najbolj vneti zagovorniki carinskega premirja pa že gledajo v svo-

jem duhu srečo obetajočo dobo, ko bodo evropske države ali vsaj njihova večina imele enotno carinsko tarifo.

V Londonu.

V Londonu pa bo razgovor veljal — vprašanju, ki se tiče ohranitve miru, pa tudi gospodarske ozdravitve držav. To je velevažno, pa tudi zapleteno — vprašanje razorožitve. V pravilih Društva narodov se nahaja določba, ki obvezuje države — članice Društva k temu, da izvedejo razorožitev. Društvo se je s tem vprašanjem mnogo pečalo ter je v to svrhu izvolilo odseke, izbralo komisije ter vršilo razne predpriprave za to, da bi se sklicalna svetovna konferenca za razorožitev. Do te konference še ni prišlo, ker še niso podani vsi pogoji, da bi taka konferenca mogla z uspehom zborovati. Londonska konferenca naj bi tudi svetovni konferenci za splošno razorožitev pripravila pot. Angleška vlada pod vodstvom Macdonalda, ki je preteklo leto bil v Ameriki, da bi ustvaril sporazum med Zedinjenimi državami in Anglijo glede na obseg, število in težo bojnih ladij, se resno trudi, da bi k angleško-ameriškemu pomorskemu sporazumu tudi pritegnila Francijo, Italijo in Japonsko. Stremljenje angleške vlade, ki ga vneto podpira vlada Zedinjenih držav Severne Amerike in ki gre za tem, da se omeji od leta do leta rastoče in narodno gospodarstvo posameznih držav težko obremenjujoče tekmovanje v pomorskem oboroževanju, je povsod našlo prijazen odmey. Želeti je v interesu miru in gospodarskega ozdravljenja držav, da bi londonska konferenca dosegla uspeh ter tako pripomogla do vsestransko zadovoljive rešitve vprašanja o zmanjšanju oboroženosti v državah Evrope in izven Evrope.

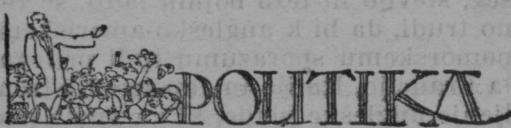
Naročniki pozor!

Vsem, ki nimajo naročnine vplačane do konca leta 1930. One, ki nimajo izplačane celotne naročnine za »Slov. Gospodarja«, prosimo, naj doplačajo, kar še manjka. Pri takem doplačilu napišite na srednji del položnice: doplačilo do konca 1930. — Položnice dobite na vseh poštnih uradih!

Vojške ugodnosti za člane Sokola kraljevine Jugoslavije.

Minister za vojsko in mornarico general Hadžič je 6. januarja — na praznik sv. Treh Kraljev — na podlagi člena 10 zakona o osnovanju Sokola kraljevine Jugoslavije predpisal uredbo o olajšavah glede obveznosti službe v vojaškem kadru za člane Sokola kraljevine Jugoslavije. Za člane tega Sokola veljajo pri njihovi službi v kadru te olajšave: Skrajša se jim služba v kadru (aktivna vojaška služba) za tri mesece, to je od 18 na 15 mesecev onim, ki bi morali odslužiti polni rok, onim pa, ki imajo pravico do skrajšanega roka, za 45 dni, to je od devet mesecev na 7 in pol mesecev. To skrajšanje se bo redno vračunalo na koncu kadrskih služb, tako da bodo tisti, ki so deležni te olajšave, za tri mesece, odnosno za poldrugi mesec (pri skrajšanem roku službe) prej odpuščeni domov. V izjemnih in upravičenih slučajih se pa more, kakor določa člen 7. te uredbe, tudi odgoditi nastop kadrskih služb za eno tretjino skrajšanega roka, to je za en mesec, odnosno 15 dni, drugi dve tretjini pa se bosta odsteli na koncu.

Poleg skrajšanega roka aktivne vojaške službe bodo člani Sokola kraljevine Jugoslavije deležni prvenstvenega napredovanja v kadru po izpolnitvi zakonskih določb za napredovanje in prvenstvenega napredovanja v rezervi po izpolnitvi zakonskih določb. Imeli bodo prvenstveno pravico za dobivanje daljših dopustov po členu 57. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice in dopustov zaradi sodelovanja pri sokolskih javnih vežbah, tekmah in letih.

V NAŠI DRŽAVI

Uprava Sokola kraljevine Jugoslavije. Minister prosvete in minister vojske in mornarice sta v soglasju s predsednikom vlade imenovala upravo Sokola. V tej upravi so naslednji Slovenci: Engelbert Gangl, oblastni šolski nadzornik v pokolu v Ljubljani, kot podstarešina; dr. Viktor Murnik iz Ljubljane kot načelnik; ga. Elza Skalar iz Ljubljane kot načelnica; dr. Riko Fux iz Ljubljane kot član uprave; Milan Sterbekar iz Ljubljane kot revizor; dr. Maks Obersnel iz Jesenic kot namestnik revizorja.

Slovenska mesta se klanjajo kralju. Odposlanstva slovenskih avtonomnih mest so odpotovala pod vodstvom svojih županov v Beograd, kjer so se poklonila kralju in obiskala tudi ministrskega predsednika generala Živkoviča.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Poroka italijanskega prestolonaslednika. Dne 8. januarja dopoldne se je vršila v Rimu v Pavlovi kapeli poroka italijanskega prestolonaslednika Um-

Kdor hoče biti deležen teh olajšav in ugodnosti, mora biti član Sokola kraljevine Jugoslavije in kot telovadec v sokolskih društih ali selskih sokolskih četah delovati neprestano najmanj pet let ter z dobrim uspehom dovršiti program potrebnih priprav. V ta leta se tudi računajo naraščajniška leta. Za dokaz pravice do skrajšane kadrskih služb služi komandantom vojnih okrožij spisek rekrutiranih članov Sokola, ki ga jim bo poslala uprava saveza Sokola kraljevine Jugoslavije najkasneje 15 dni pred vstopom v kader. Razen tega ima naborni komisiji povodom rekrutiranja vsak član Sokola, ki ima pravico do opisanih olajšav, pokazati svojo sokolsko legitimacijo s fotografijo. Ko komandanti vojnih okrožij določajo pravico do skrajšanja službe v kadru za take mladeniče, vpišejo v rekrutni spisek, koliko se komu skrajša služba, in ti podatki se vnesejo v pravopis in drugopis sprovidnic neposredno pred odpošiljatvijo rekrutov v kader.

Izjemoma veljajo za leto 1930 te olajšave in ugodnosti tudi za one mladeniče, ki so bili do dneva rekrutiranja trd leta člani-telovadci v društih Jugoslovanske orlovske zveze, Jugoslovanskega sokolskega saveza, Hrvatskega sokolskega saveza in srbskega sokolskega društva »Dušan Silni« ter so vstopili kot člani v Sokola kraljevine Jugoslavije. Ti mladeniči morajo do vstopa v kader po izkazih, ki se vodijo v društih, dokazati pravico do uživanja teh olajšav.

berata z belgijsko princeso Marijo Jose. Poroki so prisostvovali italijanski in belgijski dostojanstveniki ter princi, dalje bolgarski kralj Boris, bivša kralja Portugalske in Afganistana (Amanullah) ter 62 tujih princev, med njimi tudi njuni Visočanstvi jugoslovanski knez Pavle in kneginja Olga, razne tuge misije in delegacije ter državni vele-dostojanstveniki in ves dvor. Službo božjo je opravil kardinal Maffi. Starši poročencev so pred poroko izrekli svoj »da«. — Po svečano opravljenih obredih sta se novoporočenca moralu večkrat pokazati na balkonu Kvirinala, kjer so ju oduševljeno pozdravljale množice ljudi. Po poroki sta novoporočenca posetila papeža in kardinala Gasparrija.

Vojnoodškodninska banka. O ustanovitvi vojnoodškodninske (reparacijske) banke smo poročali. Sedaj je izbruhnil za sedeže v velevažnem podjetju prepir. Glede sestave nadzornega sveta v mednarodni reparacijski banki je določenih pet sedežev za neutralne države, in sicer Španijo, Nizozemsko, Švedsko, Švico in Argentino, glede — ostalih štirih sedežev, glede katerih se ima vršiti volitev, pa je nastal živahen spor, ker zahtevajo sedeže Poljska, mala antanta in Grčija. Baltiške države želijo en sedež za Finsko, enega želi

Avtstrija, Anglija pa enega za Kanado in Afriko, pri čemer trdi, da Anglija ima samo dva sedeža, dočim jih ima Francija tri.

Čehoslovaška zbornica je odgovena do 16. januarja. Finančni minister dr. Engliš je napovedal ukinitev vseh nepotrebnih uradov na vseh poljih državne uprave ter osredotočenje poslov pri večjih uradih.

Zopet nemiri v Sveti deželi. Položaj v Palestini postaja z vsakim dnem vedno bolj napet. Arabci in Židi so pričeli s tako obsežno sovražno propagando, da obstaja nevarnost novih krvavih nemirov. Posebno v severni Palestini je položaj zelo resen. Vsi poizkusili, da se pomirijo Druzi, ki so sodelovali pri zadnjih nemirih, so ostali brez uspeha. Številne tolpe Druzov požigajo in more. Policija je brez moči.

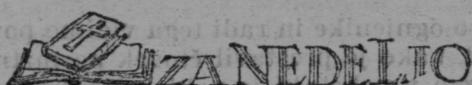
Po Kitajskem zopet divja državljan-ska vojna. Vladne čete so izvojevale sijajno zmago nad uporniki v provinci v pokrajini Hanan. Nacijonalistične čete so zajele več ko 10 tisoč upornikov.

Iz Rusije. Sovjetska Rusija bo uvela 1. januarja 1931 v vse šole latinico. — Sovjetska oblastva so zaprla 2000 cerkv in 5000 cerkv, sinagog in džamij, kolikor jih je v sovjetski Rusiji. V mnogih okrajih imajo samo po eno cerkev, ker so bile ostale pretvorjene v šole in knjižnice. — Ruske vojne ladje so priplule 8. januarja v italijansko luko v Cagliari. Poveljnik brodovja je admiral Gallar, ki je obiskal italijanskega prefekta in vojaškega poveljnika otoka. — Sovjeti bodo uveli po vsej državi ta-le koledar: Koledarsko štetje se prične z oktobrsko revolucijo in bi se koledarsko leto pričelo 1. novembra. Čas od 1. novembra 1929 do 1. novembra 1930 bi bilo leto trinajst, ista doba v letu 1903/31 leto štirinajst itd. Leto bi imelo še nadalje 365, odnosno 366 dni, in sicer 360 delovnih dni in 5 revolucijskih praznikov. Na teh praznikih bi počivalo prav vse delo, brez ozira na druge dneve miru, ki jih ima delavec vsak peti dan. Delovno leto se deli v štiri kvartale po 90 dni, vsak kvartal v tri mesece, vsak mesec v 30 dni. Mesec februar dobi dva nova dneva, ki se vzameta januarju in marcu. Revolucijski prazniki padejo na 31. dan v mesecu. Število mesecev ostane nespremenjeno, prav tako tudi imena mesecev. Vsak mesec se deli v tri dekade po deset dni ali v 6 tednov po 5 dni.

NAŠE SLIKE

Lepe slike (tudi razglednice) naših krajev in degodkov nam pošljite za našo prilogol — Po objavi vam slike na željo vrnemo. — Stalni sotrudniki (fotografi), ki bi nam stalno pošljali slike, naj javijo svoje naslove upravi ali uredništvu.

Slovenski Gospodar stane za celo leto Din 32.—, za pole leta Din 16.— in za četrto leto Din 9.—.

Preganjanja kristjanov.

Vzroki preganjanj.

Prvi vzrok za pregnjanje kristjanov je bilo sovraščvo judov. Judje so smatrali kristjane kot odpadnike in zasmehovalce Mojzesove postave. Že prvo pregnjanje pod rimskim cesarjem Neronom (64 po Kristusu) je pognalo kal iz judovskega sovraščva. — Krščanski pisatelj Tertulijan beleži te-le zgodovinske besede: »Sinagoge (molilnice) judov so izvirki pregnjanj.«

Drugi vzrok je bilo sovraščvo pogonov, ki je bilo podžgano od judov ter poganskih svečenikov in se je razodevalo v požigih, in v zahtevi na rimske cesarje ter oblastnike: »Kristjane pred leve!« To sovraščvo se je rodilo iz prepričanja: Kristjani so brezverci, ki ne verujejo v nobenega boga in radi tega so krivi občih nesreč, ki so šibale ljudstvo. Dolžili so prve kristjane, da prisvojih daritvah morijo ljudi, uživajo njihovo meso ter kri itd. Kristjani so se začeli ločiti od pogonov glede družabnega, verskega ter državnega življenja in radi se jih je oprijel glas, da so sovražniki človeškega rodu.

V rimskem cesarstvu so bile v veljavi postave, ki so prepovedovale žalitev cesarja, upeljavo novih verskih izpovedanj in radi tega so prišli prvi kristjani navzkriž s tedaj obstoječimi zakoni.

V utemeljitvi smrtne obsodbe nad kristjanom se nikjer ne navaja zakon, kateri bi naj bil zahteval smrtno kazzen. Zadostovalo je že, dā je bil kdo ovaden kot kristjan, ki se brani darovati bogovom ter cesarju, ali da se noče odpovedati krščanstvu in že radi tega ga je zadela smrtna kazzen.

Preganjanja.

Rimski uradniki so smatrali prvotno krščanstvo kot judovsko versko sektlo (ločino) in so koj po pojavi kristjanov te tudi štitili napram judovski nestrnosti in napadom poganskega svečeništva. Vendar že leta 58 je bila v Rimu obtožena plemenita Pomponija Graecina radi vere, ki od strani države ni dovoljena. Za državno prepovedano veroizpoved so smatrali krščanstvo od zadnjih let vladanja cesarja Neron. Do cesarja Trajana (93 do 117) je zadel kristjan kazni že radi tega, ker je bil ud krščanske cerkve. Še le cesar Trajan je zaukazal, da se ne sme kaznovati oni kristjan, ki je zatajil krščanstvo z zasramovanjem Kristusa, z daritvijo bogovom ali pred kipom rimskega cesarja. Nadalje je bilo uzakojeno pod omenjenim cesarjem, da rimska policija ne sme iztikati za kristjani in vsak ovaduh mora jamčiti s svojim imenom, da je ovadba napram kristjanu tudi resnična. Te določbe so bile v splošnem v veljavni glede postopanja napram kristjanom do tretjega stoljetja.

Nasledniki Trajana na rimskem prestolu so skušali od njega dane zakonske odredbe še omiliti in kristjane zaščititi napram izbruhom nahujskane druguali in dobičkažljnih ovaduhov.

Rimsko uradništvo se je trudilo z vedno ostrejšimi sredstvi obtožene kristjane prisiliti k odpadu in so uporabljali celo natezalnico.

Cesar Septimij Sever je prepovedal leta 202 pod težkimi kaznimi prestop v krščanstvo, da bi zajeziel val te nove vere, ki se je širila z naglico in neugnano silo po celiem rimskem cesarstvu.

Položaj za kristjane se je znatno poslabšal pod cesarjem Decijem (249 do 251), ki je izdal državnim uradnikom odlok, da morajo kristjane sami izslediti in ne čakati na ovadbo zasebnikov. S tem odlokom se je znatno povečalo število obravnav radi pripadnosti h krščanstvu. Najbolj je zadel ta odlok škofe in mašnike.

Ako govorji zgodovina o pregnjanju kristjanov, misli vedno na ona, ki so se vršila na izrecno zapoved rimskih cesarjev, torej od strani najvišje politične oblasti in ki so bila radi tega tudi splošnega značaja. V nekaterih pokrajinalah razsežnega rimskega cesarstva je bilo še mnogo več pregnjanj, ker jih je povzročalo pogansko nahujskano ljudstvo in rimski oblastniki.

Kruto krvavih pregnjanj beleži Laktancij šest, Sulpicij Severus devet, sv. Avguštin pa z ozirom na deset egiptovskih nadlog — deset.

Prvo pregnjanje.

Kot prvega pregnjalca kristjanov beleži zgodovina rimskega cesarja Neron, ki je bil vzhled pobesne grozovitosti in naslade. Dne 19. junija 64 je izbruhnil v Rimu požar, ki je uničil takom šest dni od 14 mestnih okrajev 10. Javno mnenje je označilo za požigalca Neron, ki se je hotel okititi s slavo, da je pozidal novo — Neronovo mesto. Vsa prizadevanja cesarja, da bi se — otresel obdolžitve ljudstva, so bila zamana.

Rimski zgodovinar Tacit piše: »Da bi se otresel očitka, je porinil v ospredje govoric krvide požiga in jih kaznoval z najbolj izbranimi kaznimi ljudi, ki so bili osovraženi po sramotnih činih in katere je nazival narod — kristjane. Neizmerna množica je bila oblečena v živalske kože, raztrgana od psov ali križana ali ovita z gorljivimi snovmi in kot baklje sežgana pri počasnih zabavah.« Kot mučenci Neronovega pregnjanja se imenujejo poleg Petra in Pavla ta-le zgodovinska imena: Processus, Martinianus, Bazilissa in Anastasia.

(Dalje prihodnjič.)

O »Težakovem olju za živino« piše dne 3. januarja 1930 gosp. Franjo Spacir iz Omanovca, Slavonija, dobavitelju istega sledeče: — »Moram Vam javiti, da Vaše olje ni dobro samo za svinje, teleta in žrebeta, temveč koristi zelo tudi konjem, ako ga dobivajo, pa konji postanejo zelo živaljni, močnejši in hitrejši. Tudi krava, za katero sem že misil, da mi bo sigurno poginila, je ozdravela in se je pri tem celo zredila, predno je potrošila eno ročko olja. Jaz priporočam vsakomur Vaše hra-

Kako daleč gre boljševiška brezbožnost in bogoskrunstvo? Večkrat smo že opisovali, s kakimi in naravnost neverjetno surovimi sredstvi skušajo russki sovjeti zatreti prav vsako vero in posebno še krščanstvo. V najnovejšem času so se spravili nad ostanke pravoslavnih svetnikov. Pravoslavlje uči, da se naj prištejejo med svetnike one svete osebe, kajih trupla ostanejo nestrohnjena. Telo pravoslavnega svetnika bi sploh ne smelo razpasti. Ravno proti temu nauku nastopajo sedaj boljševiki. V veliki katedrali (cerkvi) v mestu Woronesch je bilo shranjeno v posebni grobniči truplo svetega Sergija. Sovjeti so te dni grobničo odprli. Svetnikovo truplo je strohnelo do ostankov kosti. In baš radi tega so krsto izpraznili, — ostanke svetnika razmetali, cerkev zaprli za službo božjo in jo oddali v načem nekemu boljševiskemu klubu (organizaciji). Kakor v Woroneschu, postopajo tudi drugod. Samo truplo očeta boljševizma mora ostati nestrohnjeno in so izmetali že milijone raznim zdravnikom, ki ubrizgavajo v Leninove ostanke razne tekočine, da se truplo ne začne razkrajati. Po boljševiskem nauku morajo stari svetniki izginiti in jih bodo zamenjali novi iz vrst bivših boljševiskih krvolokov.

Sabatisti. Sabatisti so krščanska verska ločina, ki praznuje po judovski šegi mesto nedelje soboto. Te dni je imela javnost priliko, da je videla krst sabatistov v takozvanem rimskem kopališču v Černovicah v Bukovini. Sabatisti krstijo enkrat na leto na novo ustope člane. V Černovicah se je zbrala ob 3. uri zvečer skupina 50 sabatistov v kopališču, da bi prisostvovala krstu novih udov. Za krst določeni (med temi 2 žida) so se podali v kabine, kjer so se popolnoma slekli in oblekli srajce. Pri slačenju so prepevali cerkvene pesmi. Nato so se podali moški ločeno od žensk v kopališče, kjer se je vršil obred krsta. Pred z vodo napoljenim bazenom je stal sabatistični župnik v cilindru, fraku ter v lakastih čevljih. Svečenik je stopil oblečen v vodo in poklical ime krščenca, ki se je podal za duhošnikom. Župnik je nato izgovoril nad krščencem v nemškem jeziku besede: »Jaz te krstim v imenu očeta, sina in sv. duha — amen.« Ko se je vršil krst posameznih članov, so prepevali drugi pesmi. Po preteklu dobre pol ure je bil obred končan in sabatisti so zapustili kopališče.

Pa da vi še niste brahi?

Namreč Karl Mayevih spisov. Izšli so 3 zvezki po Din 13. — v Cirilovi tiskarni Maribor. Čitajte!

nilno olje, ali to gre vendarle počasi, ker je kriza za denar, ljudje pa so žal preveč maloverni in na svojo lastno škodo ne vedo, da se denar z oljem zelo dobro obrestuje. Spoštovanjem Špacir I. r. — Iz te odkrite izjave se jasno vidi, da je »Težakovovo olje za živino« od velike važnosti za živinorejco, pa bi bilo v interesu živinorejcev, da bi za rejo svoje živine rabili v večji meri gornje olje, ki ga dobijo lahko vselej edino pri tvrdki: **M. TEŽAK — Zagreb, Gunduličeva 13.**

NOVICE

»Domovina«, poslušna hčerka »Jutrova«, ki pridno slovkuje po svojih predalih to, kar ji narekuje »Jutro«, je kajpada za »Jutrom« sprožila članek o zlorabi cerkve proti narodnemu časopisu. Prinesla ni ne enega dokaza za kakšno »gonjo s prižnic in po spovednicah proti narodnemu časopisu«, — marveč, da se poslužimo njenega izraza, trati papir za zadevo, ki ni resnična. Ako trdi, da se »Domovinašem« odreka po spovednicah odveza, vprašamo gospode, ki pišejo »Domovino«, kdaj so bili pri spovedi in zakaj niso dobili odvezne. Gospodje, govorite stvarno, ne tratite papirja s praznimi marnjami in z natolceanjem. Ako se »Jutrovci«, ki odločajo pri »Domovini« smatrajo za naprednjake, bi morali dokazati, v čem je njihovo naprednjaštvo. Ako obstaja v samih puhlih, svobodomiselnih frazah ter v pisarjenju proti klerikalizmu, s kojo besedo liberalci naznamujejo živottvorno, v javnosti delajoče krščanstvo, potem je treba reči: Pojte se solit s takšnim naprednjaštvtom! — Ako si »Jutrovci« prilaščajo pridevek »narodno časopisje«, bi jih opozorili na to, da je v naši jugoslovanski državi lahko biti naroden, ko narodnost ni več ogrožena. V prejšnji državi pa, ko je slovenstvo bojevalo življenjski boj za svoj obstanek, ni bilo ne »Jutra« ne »Domovine«. Takrat so morali takozvani »klerikalni« listi voditi glavno borbo za pravice slovenstva. Ne dičite se torej, gospodje dnevniški in tedniški »Jutrovci« z naravnimi zaslugami, ki jih nimate. »Slovenski Gospodar« je storil za slovensko narodnost sto- in tisočkrat več nego vi. Priponili bi še samo to, da hočejo dnevniški in tedniški »Jutrovci« razmere izrabiti za takozvano napredno — v resnici liberalno — časopisje. Slovensko ljudstvo pa je toliko zrelo, da ve presoditi ljudi in njihovo vrednost, in zato se oklepa krščanskega časopisa bolj kot poprej. Prav je tako! V vsako krščansko hišo krščanski časopis!

Smrt vzgledne matere. V Mariboru je umrla gospa Marjeta Mlakar, vdova po sodnem nadoficijalu, stara 66 let. Blagopokojna je bila mati dobro znanega in obče priljubljenega profesorja Mlakarja. Bila je vzor krščanske žene in matere, ki je vzgojila svojo deco za Boga in državo. Ostani jej ohranjen časten ter hvaležen spomin, žalujoči rodinci naše sožalje!

Avtomobilna zveza Maribor—št. Peter. Zvezo med Mariborom in Št. Petrom bo oskrbovala mariborska mestna občina s svojimi avtomobili dvakrat na dan z odhodom ob šestih ter enajstih z Glavnega trga. Odhod od Št. Petra ob 6.30 in 11.45. Voznina za Št. Peter stane 5 Din.

Nesreča. Pri Sv. Križu nad Mariborom si je zlomil pri spravljanju hlodov levo nogo 17 letni posestniški sin Slavko Tepek.

Krvav dogodek v Kamnici pri Mariboru. Dne 7. januarja zvečer se je v

Kamnici odigral krvav dogodek. Tam uslužbeni Herman Lekš se je sprel z 68 letnim viničarjem Franjom Ruprehtom. Med prepirom ga je z nožem sunil v desno sence in v levo prsno stran, tako da se je starček hudo ranjen zgrudil na tla in si pri padcu poškodoval tudi prsni koš. Lekša so prijeli orožniki in ga prepeljali v sodne zapore v Mariboru. Ruprehta pa so morali prepeljati v mariborsko bolnico. Njegovo stanje je zelo nevarno.

Z ročico po glavi. V Vrhlogi pri Slov. Bistrici sta pričakala dva delavca pred gostilno Bračič 20 letnega posestniškega sina Franca Soršak. Z ročico sta mu prizadjala tako težke poškodbe na glavi, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnico.

Neznano utopljenko so potegnili iz Drave v Stojncih. Truplo je bilo močno razpadlo in še niso dognali, kdo je neznanka.

Otvoril sem nov Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49 (tik gimnazije), tel. 2358. Sanatorij je moderno urejen, zlasti za operativne slučaje, ima centralno kurjavo, vsaka soba toplo in mrzlo vodo. Diatermia, višinsko sonce, ultra-rudeča žarnica, tonizator. — Izbera zdravnikov povoljna. Cene zmerne. — Primarij dr. Černič. 56

Vlomilci odnesli blagajno. V železniško postajo v Bučečovcih so udrli v noči na Silvestro vломilci in odnesli železno blagajno. Na varnem so blagajno razbili in dobili v njej le 600 Din drobiža. Na srečo uzmoviči niso preiskali neke kuverte, v kateri je bila večja svota papirnatega denarja.

Tat pripeljal nazaj ukradeno kolo. Pred župnišče v Murski Soboti je pripeljal nekdo zgodaj zjutraj kolo in ga pustil tamkaj. Ker se lastnik kolesa do večera ni vrnil, so se začeli drugi zanimati za becikelj. Pod sedežem so našli košček papirja, na katerem je bilo napisano, da se nahaja v torbici pismo. V pismu je neznanec prosil, naj bi se izročilo kolo soboški orožniški postaji, ker je bilo ukradeno nekomu meseca septembra v Črensovcih in sedaj vrnjeno. Zadevo imajo v rokah orožniki.

Smrtna kosa. V mariborski porodnišnici je umrla blaga žena in dobra mati Frančiška Bauman, posestnica v Zrkovcih, stara komaj 30 let. Blagopokojna je bila vzgled prave žene, umne gospodinje in krščanske materje šestkrat nepreskrbljenim otrokom. Pogreb se je vršil ob lepi udeležbi na Pobrežju v nedeljo dne 5. januarja. Žalujočemu možu, pomilovanja vrednim otročičem in sorodnikom naše sožalje, rajni pa večni mir ter pokoj.

Iz notranjosti naše zemlje. Že najstarejši narodi so znali, da je v notranjosti naše zemlje neznosna vročina. Opazova-

li so ognjenike in radi tega vidimo povsod, kako je prestavil človek posmrtno kazen v pekel, ki je nekje globoko pod zemljo. Prvi pa, ki je začel raziskovati znanstveno vročino zemlje, je bil jezuist Atan. Kircher (1664). Natančneje so se lotili določevanja naraščajoče vročine zemlje, ko so vrtali ter iskali: petrolej, sol, premog itd. Danes je dokazano, da naraste vročina za 3 stopinje C, ako se poglobiš v notranjost zemlje za 100 m. Najbolj globoka luknja v notranjost zemlje znaša 2500 metrov. V tej globočini je taka vročina, da vre voda. Ako bi se vročina dvignila pri vsakih 100 m za 3 stopinje C, potem bi znašala pri 40 tisoč m globočine 1200 stopinj in bi se že topil granit. Če bi privrtali (kar je nemogoče) do sredine naše zemlje 6,370.000 m globoko bi znašala vročina 4000 stopinj C. V teh globočinah bi seve, teoretično vzeto, vse plavalno, ker bi se moral raztopiti tudi najbolj trdo kamenje, kar se pa v resnici ne zgodi. Le v najbolj zgornjih zemeljskih in kamenitih plasteh raste toploplota pri vsakih 100 metrih za 3 stopinje. Bolj na globoko pa je pritisk zgorajnih plasti tako silen, da se kljub vročini kamenje ne topi, ampak ostane v trdem stanju, akoravno je že davno prekoračena ona točka, ko bi se moral raztopiti še vsak tako trdi kamen.

Pravda radi vrvi samemorilca. V Parizu se vrši obravnavna, koje predmet je vrv samemorilca. Kot tožiteljica je nastopila bogata Američanka. Obtožen je lastnik družbe za prevažanje pohištva. Mož tožiteljice je dobil konec vrv od mehičanskega farmerja. Od trenutka, ko je prišla vrv v njegovo posest, mu je zasijala zvezda sreče. Družba za pridobivanje rudnin, katero je ustavil, do tedaj ni procvitala, a se je takoj opomogla, ko je postal lastnik samemorilčevega motvoza. Njegova žena je koj za tem zadela glavni dobitek v španski loteriji. Pred kratkim pa je menjala soproga v Parizu stanovanje. Pri preselitvi je izginila srečenosna vrv. Policija se je zaman trudila, da bi izsledila dragocenost. Žene se je oprijel obup. Svetovali so jej, naj toži lastnika prevozne družbe, ker ta jamči za zaupane mu stvari in seve tudi za tako dragocene konopec. Soproga zahteva v obtožnici 200 tisoč dolarjev odškodnine, a so dišče se še ni izreklo glede tega izredno spornega slučaja.

Pogrezajoče se oljnato polje. V severoameriški državi Texas so krog Beaumonta neizmerne ravnine, iz katerih izsesavajo potom sesalki surovo olje. Pred kratkim se je začela cela plan udirati in je potegnila za seboj v globočino zelo veliko stolpov za vrtanje in črpjanje olja. Kjer so bile pred kratkim črpalki, je danes 50 m globoko jezero, a se še tla vedno bolj pogrezajo. Vzrok temu pojavi tiči v tem, ker je bil prostor, v katerem je bilo olje, primeroma plitvo pod pod zemljo in so ga prehitro izpraznili.

Neprostovoljno v zraku. Bogati Amerikanec Viljem Combe se je mudil te dni na letališču v mestu Camden v severoameriški državi New-Jersey. Ni se nikdar vozil v aeroplantu, tudi ni imel prav nikakega poželjenja po zračni vož-

DRUŽINSKO PRATIKO

za leto 1930	še dobite v vseh večjih trgovinah papir a, ako še niste nabavili isto do sedaj.	za leto 1930
------------------------	--	------------------------

Segajte pridno po njej.

nji, vendar ga je zanimalo, kako odfrči od tal potniško letalo. Na zgoraj omenjenem letališču se je pripravljal v zračne višine aeroplani. Ker ni bilo prirokah krepkejših moških rok, je prosil pilot Combeja, naj privzdigne pri letalu nekoliko rep, da se bo lažje ločilo od tal. Pozvani se je uprl z vso močjo ob rep ter porival in ni prej zapazil, da je aeroplani v dviganju, dokler ni obvisel, držeč se za rep, med nebom in zemljo. Pilot niti slutil ni, kako in kaj je z nesrečnim pomagačem, ki se je držal z obupnimi močmi repa in se dvigal v zrak. Gledalci so kričali, dajali vsa mogična znamenja pilotu za pristanek, a trajalo je dobrih 10 minut, predno je ta videl, za kaj da gre in se začel spuščati k pristanku. Nekoliko metrov nad zemljo so zapustile Combeja zadnje moči, spustil je rep in padel nezavesten na tla. Poškodoval se je le neznatno, a si bo dobro zapomnil, kako nekaj presneto opasnega je: aeroplani porivati pri repu!

Občutljiva mladina. 11 let staro Heleno Kwot v Chikagi je mati ozmerjala, ker je glasno igrala na radio, medtem ko je ona govorila s sosedji. V svojem ponosu pa se je vsled tega mlada dama čutila tako užaljeno, da je poizkusila izvršiti samoumor in izpila neki strup. Prepeljana je bila v bolnico.

Senatorjem prodajal pijačo. Pred državno porotno sodišče v Washingtonu je bil postavljen Cassidy, dobro znana oseba v zborniškem poslopu. Splošno so ga imenovali »mož z zelenim klobukom«. Obtožen je kršitve prohibicijske postave (ki prepoveduje razpečevanje alkoholnih pijač) in sicer je delal svoj »kšeft« na takem mestu, kjer bi najmanj pričakovali; žejni senatorjem, ki so sedeli v zgornji zbornici, je namreč nosil in prodajal pijačo. Kakor se je izpričalo, je postopal na ta način, da je najprej popisal gospode, kateri potrebujejo okrepčila, in koliko ga potrebujejo; nato se je vrnil s potrebno množino stekleničic, ki jih je imel skrite v avtomobilu pred vratimi zborničnega poslopja. V tej dobičkanosni trgovini se je nahajal več let, a še le sedaj se ga je posrečilo prijeti. — Ubogi, revni, žejni senatorji — zdaj!

Sodna razprava v največji tišini. Dne 3. februarja se bo vršila v Chikagu — pred okrajnim sodiščem razprava, ki bo gotovo ena izmed najbolj mirnih in tihih, kar jih pozna zgodovina sodišč. Pri njej bodo nastopale namreč same gluhotnene osebe. Gluhonema bo tožiteljica, obtoženka kakor tudi vse priče. Neka gospa Mickenham toži za 25.000 dolarjev neko drugo žensko, ker ji je ta ukrala moža, ki je seveda tudi mučast. Pričelo se je na neki zabavi, ko je mož prvikrat videl ono drugo žensko. Nestanovitnežu se je vnelo srce na prvi pogled. Zadeva se je vlekla naprej in prišlo je tako daleč, da se je mož odtujil svoji ženi, se razporočil in se nato oženil z ono drugo, ki bo sedaj sedela na zatožni klopi.

Amerika se »boljša«. Kakor izkazuje uradna statistika Zedinjenih držav Severne Amerike, se je letos nahajalo dvakrat več oseb v državnih jetniščah, kakor jih je bilo v letu 1918. Dne

1. januarja 1929 je bilo zaprtih 121.000 oseb, kar znači, da povprečno med tisoč prebivalci Zedinjenih držav po ena oseba »ričet je«.

Staromodna teta. Bogata teta v nekem ameriškem mestu je umrla in zapustila svoji nečakinji Mrs. S. Temple, lepo sveto 10.000 dolarjev. A predno bo nečakinja prejela ta denar v roke, se bo morala podvreči še velikanskemu samozatajevanju. Oporoka tete namreč določa, da dobi Mrs. Temple dedščino še le tedaj, ko bo slovesno položila prisego, da bo nehala kaditi cigarete.

Močnejši bo slabšega preživljajal. Gospod in gospa Mitchell v Chikagu sta prišla pred sodnika in zahtevala razporoko. Gospa je seveda obenem tudi zahtevala, da jo bo gospod po razporoki še vedno naprej preživljal, a gospod sodnik se ni povsem strinjal s tem. — Gospod Mitchell je namreč potožil, da mu je v zakonskem življenju prizadela njegova žena toliko gorja, da je izgubil 40 funtov, odkar je oženjen in da ni več zmožen za delo, ker je bolhen. — A tudi gospa Mitchell je potožila, da so ji prepričali, da je tudi bolna. Sodnik je nato modro odločil, da se oba podvržeta zdravniški preiskavi, in za katerega se bo izkazalo, da je bolj zdrav, bo moral drugačno po razporoki preživljati.

Avtomobili in sloni v Indiji. Avtomobilisti, ki se vozijo po Indiji, doživljajo včasih pri nas neobičajne nezgodde. Zgodi se na primer, da se zadenejo v temnih nočeh v nedoločen predmet, ki leži ali se giblje po sredi ceste. Takočno trčenje ima po navadi hudo neprijetne posledice za vozilo, dočim se nedoločnemu predmetu ne zgodi nič posebnega. Ta predmet je namreč pravcat živ slon, kakoršni so v Indiji še vedno najbolj razširjeno prometno sredstvo. Ker pa ne gre, da bi radi slonov trpel ves ostali promet, je izdala vlada

pred kratkom naredbo, po kateri se morajo tudi sloni pokoriti cestno-prometnemu redu. Stopati morajo po desni strani cest in na ovinkih morajo zatrotbiti kakor avtomobili, da bo vsakdo za ovinkom vedel, da so tu. V slučaju, da bi sami ne zatrobili, jih morajo v tem nadomestiti njihovi vodniki. Zato so se ti opremili s trobentami. Prav tako kakor motorna vozila, pa morajo biti sloni ponoči razsvetljeni in sicer oni sami, ne njih vodniki. Spredaj dve beli luči, zadaj pa rdeči luči.

Najbolj dragocena korenina na svetu. Dobrih 50 let je minulo, odkar je bila izročena prometu sibirsko železnico, ki teče tudi skozi še danes sporno Mandžurijo. Gradba sibirske železnice je prinesla v te neizmerno obširne kraje nekaj kulture. Pred otvoritvijo sibirske železnice se je ukvarjalo po gozdovih v Mandžuriji nad 80.000 ljudi z iskanjem takozvane »Dschanschenj« korenine, kateri so pripisovali čudodelno zdravilno moč zoper vsako še tako opasno bolezen po celi vzhodni Aziji. Korenina je bila in je še redkost in baš radi tega so se plačevali za njo bajno visoke cene. Iskalci so se podajali v gozdove neobroženi in bogznej koliko tisoč jih je bilo raztrganih od najbolj krvoljčne zveri in to je mandžurski tiger, kateremu pravijo »laohn«. Danes cenijo iskalce omenjene korenine na 10 tisoč in še plačajo za 3 cm dolgo korenino 1000 dolarjev, za nekoliko daljšo že 5 do 50 tisoč dolarjev. Evropski zdravniki izjavljajo, da ni na korenini prav nič posebnega, a azijski človek veruje v njeno zdravilno moč bolj nego v božjo pomoč.

Baron Rothschild preletel v letalu najvišjo goro Afrike. Gora Kenya v angleški vzhodni Afriki je visoka 5240 m in je najvišje afriško pogorje. Kenyo je preletel te dni švicarski pilot Walter Mittelholzer in kot gost ga je spremljal na poletu baron Alojzij Rothschild.

Smrt roparskega kralja.

Naš list se je že večkrat pečal obširno z lansko krvavo revolucijo v srednjeezijskem kraljestvu Afganistan. Zmede so bile tako zamotane ter upor tolikanj opasen, da je pravi kralj — Aman ulah pobegnil s svojim bogastvom preko Indije v Evropo. Gospodar položaja mogočnega in razsežnega afganistanskega kraljestva je postal navaden ropar Habib ulah. Povspel se je za nekaj mesecev do dostenjanstva kralja in vladal Afganistan z ognjem ter mečem. Krvoprelitje Habib ulaha je iztreznilo dokaj poglavarje afganistanskih plemen, da so se postavili krvniku na kraljevskem prestolu z oboroženo silo po robu. Poveljstvo med uporniki je prevzel sedajni vladar Nadir kan. Habib ulahove čete so bile večkrat premagane in slednjič je prišlo do oblege trdnjave Kabul, ki je bila zadnje zatočišče pustolovskega vladarja. V noči 11. oktobra 1929 je prišlo do obstreljevanja Kabula, trdnjava je začela goreti, se je morala udati in Habib ulah je padel v roke zmagovalcem kot ujetnik.

Odginali so ga iz Kabula v Kohistan,

kamor je dospel že ves raztrgan, suh in podoben ujetemu volku. Njegov premagovalec in naslednik Nadir kan ga je nameraval pustiti pri življenju, a so se uprli usmiljenju poglavarji nekaterih plemen, ki so zahtevali z vso odločnostjo, da se jim mora izročiti ujetnik in da bodo oni razpolagali z njim kot z vojnim plenom.

V noči 1. novembra lanskega leta so pritrirali Habib ulaha z njegovimi najzvestejšimi iz ječe, jih naložili na voz in jih odpeljali na kraj izvršitve smrtnne obsodbe. Habib ulah in njegovo spremstvo je dobro znalo, da jih peljejo v smrt, vendar so skrili smrtni strah za pravo orientalsko preziranje življenja.

Ko so že bili na mestu, kjer bi najbili usmrčeni, so peljali vse pred jarek, ki je še bil krvav od krvi onih žrtev, katere je pustil postreliti Habib ulah. Pred obsojene so se postavili voditelji zmagovitih plemen z revolverji v rokah in spremljani od krvizeljne množice, ki se je hotela udeležiti krvavega plesa kot nekakega praznika.

Nekaj časa je vladal mir med obsojenimi in vršilci smrtne kazni. Naenkrat so pa začeli poglavarji med zmer-

janjem ter psovanjem divje streljati. Habib ulah in njegovi najzvestejši so že zgrudili, zadeti od krogel. Ko so se le valjali v smrtem boju, se jih je ločila zbrana druhal z noži ter bodali in jih grozno razmesarila.

Drugo jutro so obesili razrezana trupla na vešala v dolini pod hribom Bala-Hissar. Vsi prebivalci trdnjave in nesta Kabul so se zbrali pod vislicami in polni veselja ogledovali postreljene in zabodene.

*

Zakladi v morski globini.

Dne 18. aprila 1597 je zalotil grozen vihar, katerega imenujejo tornado, — ţansko ladjo »San Fernando«. Burja ē bila tako silovita, da je ladja poneprečila ter se potopila južno od zahodno-indijskega otoka Sveta Lucija. Ladjo vred se je pogreznil v morje eden največjih zlatih zakladov, ki so bili kdaj na potu v Evropo. Zlati tovor cevijo na 6 in pol milijarde Din. Vsi poskusi, da bi dvignili ter oteli zlato, so se doslej izneverili.

Leta 1859 je bila ustvarjena posebna angleška družba, ki je poskusila vnovič, da bi se polastila potopljenega zlata. Ker so ravno omenjenega leta vlekli skozi mesec močni zahodni veterovi in povzročali protitoke, so ti očistili potopljeno ladjo peska.

Dvigalna angleška družba je poklicala brata Okia in Matakazu, ki sta svela tedaj kot najboljša japonska potapljača, s celim spremstvom pomožnih potapljačev. Družba in potapljači so sklenili pogodbo, po kateri bi najodpadlo na slednje od dvignjenega zlata dve petini.

Poročilo tedajnega upravitelja Sante Lucije o poteku ter koncu dvigalnega poskusa se glasi tako-le:

Potapljači so dognali v kratkem času, da je zadnji del ponesrečene ladje že čisto strohnel ter razpadel in ležal metre globoko v pesku ter blatu; spodnji del je bil pa še dobro ohranjen in je počival na kvišku na podmorski peči. Vstop v ladjo, ki je ležala po strani, je bil mogoč še le po več tedenskem kar najbolj napornem delu, ker je bila notranjščina napolnjena s peskom. — Sploh pa je tudi delo v večmeterski morski globočini zelo težavno.

Potapljač Okio je zadel prvi na enega od zabojev, v katerem je bilo svojčas shranjeno zlato. Prinesel je iz morja človeško lobanje, ki je bila napolnjena z zlatniki in je pripovedoval, da je za hrastovimi deskami vse polno lobanj, najbrž od vojakov, ker je videti poleg okostja sablje in razno drugo orožje. Dalje Japonec ni mogel prodreti, ker se je trhlo hlodovje udiral in onemogočalo dohod do nadaljnih zakladnih škrinj. Potapljači so skušali najti dohod na sprednjem delu ladje. Tedne in tedne so odgrebali pesek in razbijali po nekako okamenelih hrastovih stenah. Polovico delavcev je je obolelo, ali pa so bili preveč zmučeni, le oba japonska brata sta bila z vso vnero na delu in bila uverjena, da se bosta prikopalna do zaželenega cilja.

Kmalu zatem pa je prišlo do tolikanj

žalostnega zaključka zadnjega poskusa: dvigniti zlati zaklad potopljené ladje »San Fernando«.

Peterim potapljačem in med temi tudi obema bratoma se je posrečilo, da so udrli v ladjo iz sprednjega dela. Ko so bili v notranjščini, so se oglasili klici na odpomoč! Širje potapljači so se prikazali na morski površini — peti Okio je manjkal. Četvorica je pripovedovala, da straži nad ostanki grozna morska pošast: orjaška ženska z zarprostimi lasi ter stegnjenimi rokami. Ta prikazen je zagrabilo Japonca Okija in ga drži! Čisto zaman so razlagali Japoncem, da je strašilo lesena podoba, kakršne so bile v srednjem veku prisiljene na sprednji del vsake jadrnice. Leseni kip so zrinili valovi tekomp let v sredino notranjščine in je torej strašilo leseno in brez vsake opasnosti.

Kljub tej razlagi in obljudljenim ngradam se ni upal nobeden od potapljačev v ladjo, ker Japonca Okija pač ni bilo več iz morskih globin. Radi tega so prekinili vsa nadaljna dela. Nekaj mesecev za tem je zavihrala krog otoka Sveta Lucija burja, ki je pognala prednji del potopljene ladje v globino 200 m. Od tedaj je izključen vsak dvigalni poskus tudi z najbolj modernimi potapljaškimi napravami. Ogoni zlati zaklad bo počival vedno na dnu morja.

*

Kačja kraljica.

Pisateljica Marjeta Šaginjan pripoveduje o svojem obisku v armenski deželi ob reki Araksu, ki tvori sovjeto-perzijsko mejo. Pravi bič te pokrajine so »gurze«, pepelno sivi, veliki gadi. Pozimi spijo po starih krtinah in v gnezdih poljskih miši. Poleti pa umira od njih pikov neštevilno ljudi in živine: ovce, bivoli in konji postanejo žrtve njih strupa prav tako kakor ljudje. Zoper gjurzin strup ni rešitve: žrtev izdihne tekom dveh, treh minut. In gadi so nadvse številni. Gjurza lahko zleže v vrč z vodo, v kot hiše ali hleva, v travo na vrtu.

Pred šestimi leti se je Bog usmilil te pokrajine. Iz Perzije si je rešila borno življenje mala revna rodbina. Kakor drugi armenski begunci, je dobila zemljo in si je zgradila hišico. Nekoč je stopil vanjo okrožni zdravnik, da vpraša, kako se godi kmetom. Zavzel se je, ko je ugledal otroka v zibelki: mati mu je za zabavo dala v roke težko veliko gjurzo. Rdeče ročice so mečkale kačo kakor ropotačo ali punčko. — Zdravnik se je uzrl in zapazil nebroj kač v lončih ter kozicah. Džavajir, kakor se imenuje žena, je edina zaklinjalka proti strupu te kače. Od povsod ji prinašajo v nosilnicah onemogla žrtve kač. Džavajir umije rano, jo drgne s prstom in oslini ter pokrije z obkladki in lapuhom. Vsakih pet minut počrni zeleni list, ovane in se zvije od strašne vročine otokline kačjega pika. Lapuh se takoj zamenja s svežim. Trikrat dnevno ponovi Džavajir ta postopek, četrtega dne bolnik ozdravi; vročina mine, rana se zaceli, strup izgubi

svojo moč. Še nikoli ni umrl človek, ki se je zatekel po pomoč h kačji kraljici. Njen sloves je mrzlega zimskega dne tudi mene privabil v bogato vas Davalo ob Araksu.

Avtomobil se je ustavil pred njenim »kačjo hišo«. Vstopili smo. Na balkonu je stal kakor povsod, sòd z vodo in ležal kup posušenega kravjega blata, — edinega kuriva, ki ga tu imajo. Odprla so se zadnja vrata; vstopila je v toplo volneno ruto zavita kačja kraljica. — Stegnila je po kmečko v pozdrav svojo plosko, nepremično roko in sedla k mizi. Fotografirala sem jo, a nobena slika ne more predočiti njenega grozovito spačenega obraza. Še dobro, da imajo Armenke navadno zavezana usta. Džavajirina spodnja ustnica visi čez brado, otečena je kot da bi jo opikale čebele. Vsa je višnjevordeča in natrpana z drobnimi luknjicami, sledovi kačjih pikov. Ko je pričela Džavajir govoriti, je plahutala ta ustnica kakor copata na nogi. Džavajir kratko pripoveduje, da je pričela zdraviti ljudi že v 12. letu; rešila je staršem najboljšega vola. Na vprašanje, odkod ima čudno moč oblasti nad kačami, pa ne da pojasnila. Vrata se odprejo. Prišla je po gospodinjo uboga sirota, ki dela pri sviloprejcu. Kača jo je pičila v peto. Džavajir ni zahtevala nič za zdravljenje, ker je bila ženska prerevna. Potem je prišel star Tatar, musliman, in dejal, kako ga je prestrašila gjurza pri nakladanju kuriva: ležala je v blatu in se ni premaknila. Poklical je Džavajir. Ta je zažvižgala. Starška je vzela kačo v naročje in jo odnesla domov. Alah je velik! Slava Alahu! Potem je pokazala Džavajir zahvalna pisma, debel sveženj skupaj sešitih umazanih lističev: nerodno rusko, oglato armensko in zvito drobno arabsko pisavo. Zdravniki Tropskega zavoda ne dvomijo, da zdravi Džavajir z lastno slino tako uspešno, ker je imuna, neobčutljiva za kačji pik. Pustila se je pičiti spričo zdravnika, pa ji ni bilo nič. A nihče ne pozna skrivnosti stare Džavajir, ker si ne da kemično preiskati ne sline ne krvi. Kakor vse kmetice je nezaupna, se boji, da ne bi izgubila sedanjega zaslужka. In vendar, bi bilo potrebno poskrbeti, da ne odnesse svojega načina zdravljenja seboj v grob. — Domačini že zdaj prosijo Boža, naj ji da dolgo življenje; zdravniki imajo dosti manj uspehov v boju zoper gjurze, kakor že priletna kačja kraljica.

*

Pet strašnih dni na kraljnem otoku.

Pred kratkem se je potopil v Tihem Oceanu angleški parník »Norwich City«. Moštvo in potnike so prepeljali v luko avstralskega glavnega mesta Sidney. Vsi rešeni podajajo o doživljajih po rešitvi grozne opise.

Krog ponesrečenega parnika je morno kar mrgolelo morskih psov, katere so odganjali drzni pomorščaki komaj in komaj z udarci z vesli in sekiram. Kljub najbolj trudopolnemu odporu

in obrambi so krvolčne morske zveri raztrgale in požrle: dva mehanika, tri pomorščake in šest Arabcev, kateri so odpluli valovi s krova prelukniane ladje. Prizor, kako so se vrgli psi na žrtve, je bil grozen, ker ni mogel nikdo priskočiti napadenim na pomoč.

Komaj in komaj se je posrečilo nekaterim, da so zapustili razbiti parnik in se rešili na čolnih na samoten koraljni otok. Komaj so izstopili, že so jih sprejele in pozdravile nove grozote. Obala je bilo polna orjaških rakov, kateri so bili oboroženi z 20 cm dolgimi škarjami. Med raki so švigale ogromne podgane. Brodolomci so morali zmetati skupaj in nagromaditi z vso naglico barkade, da so se lahko skrili pred živalskimi napadalci, kojih je lažilo na milijone po otoku. V neprestanih napadih so prebili nesrečniki na strašnem otoku pet dni. Še le na večer petega dne jih je našel parnik, jih rešil zverinskega pekla in jih prepeljal v Sidney.

GOSPODARSTVO Gospodarska obvestila.

Zadružno-gospodarski tečaji. Kakor vsako leto, se prirejajo tudi letos po celi Sloveniji zadružno-gospodarski tečaji, na katerih se predava o stanju kmetijskega zadružništva, o novih nalogah kmetijskega zadružništva in o onih gospodarskih panogah, katere pridejo v prvi vrsti v dotednem kraju v poštev. Dočim je bil lani obisk na teh tečajih zelo lep, je letos zanimanje v mnogih krajih za te tečaje nepovoljno. V težkih časih, katere preživljiva naše kmetijstvo, je gospodarska izobrazba bolj potrebna ko-kedaj koli prej, zato je dolžnost vseh merodajnih krogov, kakor voditeljev naših posojilnic in drugih zadrug, kmetijskih podružnic, županov, izobraževalnih društev itd., da agitirajo za obilno udeležbo teh tečajev. V letošnjem letu se zelo trudi kmetijsko ministrstvo, da se na deželi priredi kolikor mogoče veliko kmetijskih tečajev, zato je tem bolj potrebno, da se dela nato, da bodo zadružno-gospodarski tečaji prav dobro obiskani.

Naznanilo.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

obrestuje od 1. januarja 1930 naprej hranilne vloge

brez odpovedi po 5½%

proti trimesečni odpovedi po 7½%.

Rentni davek plačuje hranilnica sama in dobijo vlagatelji obresti v polni meri brez kakega odtegljaja izplačane.

Za načelstvo: DR. A. JEROVŠEK.

Zadružni tečaj v Mariboru se vrši v času od 20. do 26. januarja 1930. Začetek v pondeljek dne 20. januarja tečaja leta ob 9. uri zjutraj v dvorani Zadružne gospodarske banke v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. V tečaju se bo praktično poučil vsak udeleženec o poslovanju in knjigovodstvu posojilnic ter vršila sledeča predavanja. V pondeljek: Zgodovina in razvoj zadružništva. Narodno-gospodarski, nравno-vzgojevalni in socijalni pomen zadruž. V torek: Razne vrste zadrug. Kmečki kredit. Denarne zadruge. V sredo: Dolžnosti in delo članov načelstva. Dolžnosti in delo članov nadzorstva. Seje in občni zbori. V četrtek: Nabavne in prodajne zadruge. Ta dan lahko pridejo k tečaju zastopniki nabavnih in prodajnih zadrug, da se pouče osobito o pospeševanju blagovnega prometa. V petek: Produktivne zadruge. Zadruge in dobrodelnost na deželi. V soboto: Načela za sestavo bilanc. Naše bodoče zadružno delo. — Udeleženci bodo obiskali osrednjo vinarsko zadrugo in sadarsko zadrugo, da spoznajo naprave in poslovanje teh dveh velikih produktivnih zadrug.

VI. vinski sejem v Središču se vrši v običajnih zadružnih prostorih pri g.

županu M. Rakuša v Obrežu v torek, dne 21. januarja tega leta ob 11. uri predpoldne. Na kolodvoru bodo sani, oziroma vozovi in avtomobili na razpolago. — Ker je zrastla letos izredno dobra vinska kapljica, ki bo interesentom na razpolago iz celega ljutomersko ormožkega vinskega okoliša, se vljudno vabijo vsi, ki se zanimajo za staro in novo ljutomersko vino, da stopijo na tem sejmu v direktni stik s producenti, ki jim jamčijo za pristno kapljico po najnižji dnevni ceni. Za topla jedila bo preskrbljeno. Na svidenje torek v torek, dne 21. januarja na vinskem sejmu v Središču.

Ustanovitev kmetijskega referata. — Pri sreskem načelniku Maribor, lev breg, se je ustanovil v svrhu pospeševanja kmetijstva za sreze Maribor lev breg in desni in Konjice kmetijski referat, ki bo vodil odslej vse posle, ki jih je imel prejšnji kmetijski oddelek bivše oblastne samouprave v Mariboru. — Interesenti, ki hočejo imeti kakšna navoda o gospodarstvu, se naj obračajo pisemo ali pa osebno odslej le na takojšnji urad. Ravno tako naj se odslej naprej pošiljajo semkaj vse vloge za podpore itd., ki so namenjene za kraljevsko bansko upravo v Ljubljani.

Gospodinjska šola šolskih sester v Ptiju. V Mladiki v Ptiju se prične pod vodstvom šolskih sester letni gospodinjski tečaj s 1. marcem in traja do 31. avgusta. Sprejemajo se dekllice, ki so dovršile obvezne šole in ki se žele izobraziti praktično in teoretično v gospodinjstvu. Starši, ne zamudite prilike in nudite vašim hčeram izobrazbo, ki jim omogoči, da bodo dobre in varčne gospodinje! Natančnejša pojasnila daje vodstvo samo.

V Slovenski Bistrici se vrši v nedeljo, dne 19. tega meseca v hotelu Beograd zadružno-gospodarski tečaj. Zacetek ob pol 10. uri predpoldan. Predavalno se bo o zadružništvu, travništvu umetnih gnojilh itd. Pričakuje se obilna udeležba iz celega okraja.

Hoče. V torek, dne 7. januarja tega leta se je začel dvomesečni kmetijski tečaj v Hočah ob dveh popoldne. Otvoril ga je g. ravnatelj

TATENBAH ZGODOVINSKA POVEST.

Dr. O. Ilaunig:

Bil je mož naravnost orjaške postave, na ramenih mu je sedela močna, okrogla glava, od katere so padali dolgi črni lasje na ramena, katera je pokrival črn, z zlatimi nitmi obrobiljen in pretkan žametast plašč. Dvoje črnotemnih oči je gledalo izpod močnih obrv; kazale so odločnost, živahnost, neustrašenost, a zopet neko milino, ki je lastna onemu, ki ima tudi čut za nežno čustovanje.

Gospa zraven njega je bila istotako ponosnega stasa, enakomernega, polnega obraza. Temni črni lasje so se ji vsipavali v dveh močnih kitah črez tilnik, oči so gledale živo, zapovedujoče, imele so poseben blesk, da so vsakega nehote očarale. Nežno-bela polt je kazala na pravo Slovanko. Ko se je nalahno nasmehljala sta se pokazali dve vrsti belih zob, svetlih kakor slonova kost. Temna, žametasta obleka z zlatimi zapon-

3 kemi se je oklepala njenega krasnega telesa, okoli katerega se je ovijal širok modrožametast pas, okrašen z dragocenimi kamni, ki so odsevali iz nakita opletene med lase.

»Kaj pomeni ta zastoj,« se oglaši mlad mož, ki je ravnokar izstopil iz drugega voza. Bil je lepe, krepke postave, črnih las, ljubkega, naravnost nežnega obraza.

»Nič posebnega, moj ljubi brat Franjo, dala sem konjušniku Rudolfiju nekatera povelja zradi vožnje. Oh, hvala Bogu, da se bližamo Gradcu, že nas pozdravlja Schlossberg.«

»Da, prav imaš,« meni mladi gospod, »kmalu se otresemo prahu, potem pa bo zopet veselo, ko pridemo med družbo.«

»Ah, kaj ta družba,« meni gospa nekoliko vznevoljena, »to so sami licemerci, ki nas gledajo po strani, razni dvorjani iz Dunaja, sami Nemci, ki nas ne vidijo radi.«

»A kadar nas rabijo, nas pa kličejo na pomoč,« oglasi se gospod zraven gospe, »kadar Turki ropajo z orožjem, so kar malodušni ti mehkužneži, potem pa smo mi Zrinjski dobri, da krijemo njih hrbte.«

»Dobro, izvrstno, moj svak Peter,« pritrdi živahnemu mladi spremjevalec, »če bi ne bilo Zrini-

za dolge
zimske
večere

Karl Mayen

spisi najbolj kratkočasni. Izšli do zdaj trije zvezki
po Din 13—
v Cirilovi tiskarni
Maribor. Čitalo

Priol, govoril še je g. dekan Sagaj, potem je g. prof. Simonič predaval o poljedelstvu; razvila se je živahna debata. Udeležencev je bilo nad 70 (30 deklet). Tečaj se bo vršil v nedeljo, oziroma v pondeljek, torek in četrtek, skozi 7 tednov popoldne od 2. do 4. ure. Predavali hodo strokovnjaki o poljedelstvu, živinoreji, živinozdravništvu, mlekarstvu, kokošjereji, — sadjarstvu, vrtnarstvu, zadružništvu, kmetijskem pravu, vinarstvu in kletarstvu, higijeni, gozdarstvu in čebelarstvu. Pouk je brezplačen. Ker mnogi ne morejo v kmetijsko šolo, imajo tukaj priložnost, vsaj v glavnem se brez stroškov poučiti o vseh panogah kmetijstva. — Brez strokovne izobrazbe je nemogoče napredeti kmetijskega gospodarstva. Zato porabite priložnost in pridite v velikem številu! Udeležijo se lahko fantje in dekleta, možje in žene. — Moški in ženske so udeleženi v vseh posameznih panogah kmetijstva, zato je vsem potreben pouk. Koliko bo mogoče, se bo tudi praktično ogledalo in izdelalo.

Ljutomer. Vsem obiskovalcem ljutomerskih sejmov se daje na znanje, da so ljutomerski sejni skoro v vseh koledarjih in praktikah načrno vpisani in se objavlja, da se v letu 1930 vrše v Ljutomeru sejni na sledeče dneve: 14. januarja — živinski sejem, 11. februarja — živinski sejem, 11. marca — kramarski in živinski sejem, 8. aprila — kramarski in živinski sejem, 13. maja — konjski in živinski sejem, 10. junija — kramarski in živinski sejem, 8. julija — živinski sejem, 12. avgusta — živinski sejem, 16. septembra — kramarski in živinski sejem, 14. oktobra — konjski in živinski sejem, 11. novembra — živinski sejem in dne 16. decembra — kramarski in živinski sejem.

Majšperk. Na dan sv. Treh kraljev je pričela pri nas poslovati novo ustanovljena hranična in posojilnica. Nadrevizor Vlado Pušenjak je govoril o pomenu kmečkih posojilnic in o varčevanju. Zanimanje za posojilnico, ki bo uradovala vsako nedeljo po rani sv. maši, je veliko. Vsi farani bodo tekmovali med seboj glede pridobivanja hraničnih vlog, med delavstvom se agitira za to, da bi vsak delavec vsak teden vložil vsaj 10 Din v posojilnico. Meseca februarja nameravamo prideti zadružno-gospodarski tečaj, da se še bolj poučimo o velikem pomenu zadružništva in o raznih gospodarskih panogah.

Braslovče. Pri nas se dobro razvijajo naše gospodarske in prosvetne organizacije. V nedeljo, dne 5. januarja se je vršil predpoldan občni zbor kmetijske zadruge, zvečer pa priditev pevskega društva s petjem in gleda-

liško predstavo. Na občnem zboru kmetijske zadruge je predaval nadrevizor Vlado Pušenjak o gospodarskem položaju, o gospodarski krizi in o delovanju blagovnih zadrug. V debatu je posegel g. M. Bošnjak, ki je podal zelo primerne nasvete za zboljšanje gospodarskega položaja. Računski zaključek zadruge za 9. poslovno leto izkazuje zelo lep napredok in priča o nesebičnem delu voditeljev zadruge. Blagovni promet zadruge je od leta do leta večji, njen rezervni zaklad se množi, zadruga potrebuje od leta do leta manj kredita, in bo v doglednem času lahko izhajala z lastnimi sredstvi. Člani zadruge so zelo zadovoljni z doseženimi uspehi in bodo v bodoče še bolj ko doslej vso blagovno poslovanje vršili potom kmetijske zadruge. Zadruga je v zadnjem času vnovčila precejšnje množine kmetijskih pridelkov in bo v bodoče temu poslu posvetila še več pozornosti. Vsak zaveden kmet v okolišu zadruge mora postati njen član. Naj nam bodo v vzgled kmetje v okraju Gornjigrad, kateri imajo v svojem okraju 5 dobro idočih nakupovalnih in prodajnih zadrug. Imeti moramo pred očmi, da so zadruge regulatori cen, ki omogočajo kmetu, da se osamosvoji tudi pri nakupu potrebščin in pridaji kmetijskih pridelkov. Tudi naša ljudska posojilnica je že izdelala svoj računski zaključek, ki izkazuje zelo ugodne rezultate. — Krog vlagateljev posojilnice je vedno večji, pa tudi oni, ki potrebujejo kredit, se radi oglašajo pri posojilnici. Prihodnje leto bodo slavili kmetijska zadruga in ljudska posojilnica s primerno slavnostjo desetletnico svojega obstoja. Potruditi se hočemo v letu 1930, da bo uspeh v tem 10. poslovnom letu obeh zadrug še mnogo lepsi ko v prejšnjih letih.

Frankolovo. V četrtek, dne 9. januarja se je pri nas vršil prav dobro obiskan zadružno-gospodarski tečaj. Nadrevizor g. Vlad. Pušenjak nam je podal jasno sliko našega gospodarskega položaja, orisal hmeljsko krizo in načelo zadružništva glede vnovčenja in izvoza kmetijskih pridelkov. Kmetijski strokovnjak inž. J. Oblak je temeljito in obširno razpravljal o pospeševanju živinoreje, o pridelovanju krme in nas vzpodbujoval k napredku v kmetijstvu. Bolj ko doslej se bom v bodoče oklepali kmetijske podružnice in naše stare posojilnice, ki že 30 let vneto deluje v prospeh kmetijstva, ker smo prepričani, da se bo kmečki stan le potom organizacije, potom združenja ojačil in dosegel ugodnejše gospodarske razmere. Večkrat še želimo gospodarska predavanja!

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg dne 11. januarja tega leta so pripeljali šperharji na 75 vozeh 250 zaklanih svinj, kmetje 6 voz krompirja, 8 vozov sena, 4 otave in dva slame. Svinjsko meso so prodajali po Din 15 do 30, špeh od 18 do 21. Krompir 0.80—1.50 Din. Seno 75—100, otava 80—90, slama 50—60 Din. Pšenica 3, rž 2.50, ječmen 1.75—2, oves 1.75, koruz 2—2.50, ajda 2, ajdovo pšeno 5, proso 3.50, fižol 3.40 Din. 1 kokoš 30—50, piščanci 40—70, puran 80—120, domači zajec 15—27 Din. Zelje 1 glava 1—3 Din. Čebula 3—3.50, česen 10 do 12 Din. Kislo zelje 4, kisla repa 2 Din. Jabolka 4—10, hruške 6—8, suhe slike 10—12 Din. Mleko 2.50—3, smetan 12—14, surovo maslo 44 do 48, jajca 1.50—1.75, med 18—20 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem v Mariboru dne 10. januarja je bilo pripeljanih 85 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7 do 9 tednov stari od Din 150 do 200; 3 do 4 mesecev stari od Din 350 do 400; 5 do 7 mesecev stari od Din 450 do 500; 8 do 10 mesecev stari od Din 550 do 850; 1 kg žive teže so prodajali od Din 10 do 12.50; 1 kg mrtve teže pa od Din 17 do 18. Prodanih je bilo 69 komadov.

Nekaj misli o Kmetiski zvezzi.

Troje označuje slovenskega kmetovalca ter mu daje smer in vsebino življenja: zemlja, materina beseda in vera.

Iz zemlje takorekoč vzkljije, v njo izlije svoj znoj, da z žuljavimi rokami pridela za sebe in druge dragi kruhek in v to zemljo truden in zdelan položi svoje telo, kakor orok v naročje svoji materi.

V svojem materinskem jeziku govori s svojci in z Bogom; zato ga ljubi, spoštuje in ceni. In že dolgo ne bi bilo te besede, ako bi je ne ohranil kmet in njegovi sinovi.

Svojo zemljo in svojo besedo pa je ohranilo naše ljudstvo kljub vsem viharjem v zgodovini in kljub vsem pričadevjem številnih nasprotnikov, ker je verovalo v Boga. Starši in Cerkev sta že otroka učila, a v zrelejši dobi je

skih in Frankopanov, Nadasdyjev ter drugih plemenitašev, bi dunajski nemški mehkužneži ne mogli plesati tako veselo in brezskrbno ter se vdajati razkošnim veselicam; prepričajo nam skrb, da čuvamo na meji.«

»Če jim še sedaj pomagamo,« poseže vmes gospa in oči se ji zaiskrijo, »tako bomo stavili tudi pogoje, da bodo vedeli, da smo mi Hrvatje tudi narod, ki zna sam vladati in ne igrati vloge sužnja.«

»Premilostljiva gospa grofica,« spregovori Rudolfi, ki je zdajci prijezdil k vozu, »vse je pripravljeno za nadaljevanje vožnje, solnce se že nagiba in tam za Šekelnom se zbirajo temni oblaki.«

»Tedaj naprej,« veli nagovorjena, »v Ravberhofu izstopimo, Rudolfi, saj veste, grof Viljem Tatenbah nas je povabil v svojo palačo.«

Rezko Rudolfovovo povelje se zdajci zasliši, vsak je zavzel svoj prostor in potovanje se je zopet nadaljevalo.

Ko je stalo solnce še nekoliko nad hribom, na katerem se je svetila malta cerkvica sv. Ivana in Pavla, so odprli čuvaji močna železna vrata na južnovzhodni strani mesta Gradač in cel si redov se je naglo poniknil proti ponosnemu polop-

ju Ravberhof, kjer je prebival Viljem Leo grof Reinsteinski in Tatenbah, vitez reda Joaniterjev in veliki prior, tajni svetnik in predsednik vojnega sveta.

Kdo so bili ravno došli gostje, je bralec lahko ugani.

Bili so to Peter Zrinjski iz rodu slavnih Zrinjskih s svojo soprogo Ano Katarino rojeno Frankopan, sestro Frana Frankopana, iz starodavne rodovine Frankopanov, katerih člani so že igrali v zgodovini zadnjega Babenberžana, Friderika Preiprljivega ter Hohenstaufa Konrada posebno vlogo.

Rudolfi je bil je že dolgoletni konjušnik grofice Zrinjske. Bil je po rodu Italijan, ki je imel tudi vse lastnosti tega naroda. Dicila pa ga je lastnost, da je bil svoji gospodinji zvesto vdan in je tudi natančno izvrševal njena povelja. Ravno radi svoje živahnosti, pogumnosti ter zvitosti se je prikupil grofici v toliki meri, da je bil nekak zaupnik njenih tajnih zadev.

Z velikim veseljem so bili sprejeti došli gostje po gostitelju grofu Viljemu Leopoldu Tatenbahu, s katerim se je spoznal grof Zrinjski na Dunaju ob prijeli posvetovanj zaradi bojnih načrtov zoper Turka. Že priletni, a vedno ponosni, sicer pa

vsak sam v bolesti in veselju, v počitku in delu zaslutil in spoznal, da ni samo črvič med črviči ne žival med živalmi, temveč nekaj višjega in popolnejšega. Tedaj je na svoji zemlji v svoji besedi kot mož — otrok molil svojega Boga v nebesih.

Naša »Kmetska zveza« hoče na tem temelju zidati, nadaljevati hoče delo naših prednikov in ga spopolniti v spomnavanju potreb in zahtev današnje lobe in njenega razvoja. Ona hoče doleti, da bo slovenski kmet stal krepek, tvrst in zdrav v svoji državi in da bo upoštevan činitelj v svetu. Toda pot k temu cilju je še precej dolga, truda in dela mnogo in samo, če bomo imeli trdno vero v cilj, veliko ljubezni do dela in bomo rabili svoj zdrav razum, bomo cilj dosegli.

Poglobiti bo treba še zelo kmetsko strokovno izobrazbo med našim ljudstvom, kajti naša zemlja je sicer lepa, toda vsled svoje oblike in sestavine in izsesanosti skopa in revna. Slovensko pridnost bo treba združiti z razumom, da bo uspeh dela boljši in obstoj kmetskim družinam zasiguran. To bo vršila »Kmetska zveza«.

Naši ljudje morajo vedeti, kakšen je gospodarski in duševni razvoj drugod po svetu, zato morajo razširiti svoj pogled preko naših meja v daljni svet, ker hočemo in moramo imeti mesto pod božjim solncem. To bo tudi učila s svojimi časopisi in z živo besedo na sestankih in tečajih »Kmetska zveza«.

Vseh nalog za gospodarsko povzdigo in posebno za izobrazbo in vzgojo duha, stanovske zavesti in stanovske kulture ne more izvršiti ne strokovna šola ne »Kmetijska družba«, temveč le močna lastna stanovska organizacija, slovenča na vzajemnosti vseh, ki so istil misli in imajo iste cilje. Zato pa je potrebna »Kmetska zveza«.

»Kmetska zveza« hoče črpati iz združenih pravirov našega kmetskega ljudstva, seznaniti svet z vrlinami in dobrinami, ki jih ima naša kmetska hiša in opozarjati ter zahtevati, da se te dobrine in vrline spoštujejo in čuvajo.

dobroščni grof Tatenbah se je vsled svojega, nad vse vljudnega obnašanja takoj prikupil grofici Zrinjski in njenemu bratu, ki tudi nista varčevala z laskavimi besedami hvale o tako ljubem sprejemu sredi nemškega plemenitaštva. —

Priprave za slovesni dan so bile v poinem teku. Vsak lastnik hiše se je potrudil, da je oplešal svoj dom; posebno v bližini grada, v katerem se je nastanil cesar, je bilo živahno življene in vrvenje.

Rešiti pa je bilo še posebno kočljivo vprašanje, na kateri način naj se izvrši poklonitev. Peti dan po slavnostnem vhodu so se zbrali cesarjevi komisarji, med katerimi je bil tudi Viljem Leopold grof Tatenbah, v dvorani deželnne hiše, kamor so jih privedli odposlanci deželnih stanov, med njimi tudi grof Ivan Erazem Tatenbah.

Zbrani so bili vsi člani deželnih stanov. Bil je kaj lep prizor, ko so se zbrali vsi plemenitasi cele dežele v različnih dragocenih nošnjah, da se posvetujejo o cesarskem pismu, ki ga je izročil dvorni kancler deželnemu maršalu grofu Saura, katerega je nato prečital tajnik deželnik stanov.

Po daljšem govoru grofa Saura, ki je opisal običaje, po katerih se je izvršila poklonitev različnim vladarjem v Gradcu, so se cesarski komi-

*Tako blago
primerno tudi za najnežnejšo kožo.*

Vsako milo čisti, vendar pa nima vsako te prednosti, da bi bilo za kožo povsem neškodljivo.

Elida Favorit milo polepša tudi najfinješo polt. Je izredno blago in čisto ter daje čiblno dišečo peno. Velik kos, zelo izdaten vs'ed izredne kakovosti.

Milo ELIDA Favorit

Kmetovalci, spomnite se Svetopoljemnosti vseh, ki jih druži mišljenje in kove oporce in svarilen vzgled najdelo, se boste zamogli ohraniti in ne vam bodo sinovi Svetopolka, ki niso hestationi podjavljenci ne drugim stanovali poslušati svojega očeta! Le v vztom in ne tujim narodom.

sarji odstranili, nakar se je začelo razpravljanje o vsebinski cesarjevega pisma.

Tozadevno so se imenja podelila in tako so se tudi člani deželnih stanov razcepili v dve stranki. En del je bil za to, da se sprejme cesarjeva ponudba zaradi poklonitve, drugi je zastopal mnenje, da se ima postopati po starih običajih.

Nastalo je vrvenje med zbranimi, besedičenje sem in tja, da drug drugega niso razumeli.

Ker ni bilo mogoče razpravljati, pozove deželni glavar navzoče, da zavzamejo svoja mesta, ter da besedo baronu Ernestu Purgstallu.

V izbranih besedah je zastopal govornik stališče, da se ima izpolnitvi cesarjeva volja in da stanovi pokažejo s tem naibolje svojo vdanost in zvestobo novemu vladarju.

Ko je govornik končal, mu je sledilo ploskanje od strani njegovih somišljenikov.

Zdajci se dvigne na levi strani Fran Frankopan. Bil je še le 19 let star, sin generala v Karlovem, a bil je kaj živahan. Ponašajoč se s starim plemstvom, je bil ponosen, ob enem hrepeneč po vladanju. S svojo sestro grofico Zrinjsko je imel popolnoma iste lastnosti.

Oči vseh so se obrnile na mladega plemenit-

SVEČE

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, IIa in IIIa, slikane —
KADILO po najugodnejših cenah
kupite v TISKARNI SV. CIRILA V
MARIEORU, KOTOŠKA CESTA 5.

NAŠA DRUŠTVA

Kraljevič Andrej — protektor Prosvetne zveze. Prosvetna zveza v Mariboru in Ljubljani je prejela v četrtek, dne 9. januarja, obvestilo, da prevzame Njegovo Visočanstvo princ Andrej pokroviteljstvo nad Prosvetno zvezo v Ljubljani in Mariboru. S tem je Njegovo Veličanstvo kralj zopet dokazal, kako visoko ceni delo za ljudsko prosveto ter da ima pravo in solidno izobrazevalno delo med narodom v Njem vedno veliko zaslombo. To visoko odlikovanje bo za naše prosvetne organizacije in za prosvetne delavce v posameznih krajih širom naše domovine bodrilo in pobuda, da se tega dela primejo še z večjo vnemo, ki naj rodí najlepše sadove za narod in državo.

Mlađenška Marijina družba frančiškanske župnije v Mariboru ponovi v nedeljo, dne 19. januarja ob pol 5. uri popoldne nabožni viteški igrokaz v petih dejanh »Valovi strasti in ljubezni« v dvorani Zadružne gospodarske banke. Prijatelji mladine naj ne zamudijo pogledati si to krasno mladinsko predstavo, ki je prvikrat sijajno izpadla.

Krščanska ženska zveza v Mariboru je imela pretečeno nedeljo svoj redni občni zbor ob obilni udeležbi članic ter podpornikov in prijateljev zveze. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor z izjemo dveh novih odbornic, ki sta zavzeli mesti umrle g. Agate Sedivy in pa g. Stern Julijane, ki je odložila mesto odbornice vsled starosti. Naj bi se smernice, ki si jih je določil odbor za prihodnjo poslovno dobo v polni meri uresničile in tako dvignil še višje prapor krščanske ljubezni do trpežnih in potrebnih ter versko mlačnih. Naj bi ne bi lo krščanske žene in matere, ki bi ne bila članica že mogočne armade, zbirajoče se pod zastavo Krščanske ženske zveze.

Romanje v Marijino Celje. Centralni odbor prosvetnih društev frančiškanske župnije v Mariboru obvešča slavno občinstvo, da priredi letos o binkoštnih praznikih veliko romanje v Marijino Celje, kamor so Slovenci pred vojno tako radi hodili. Avstrijska železniška uprava je dovolila 30 odstotkov popusta na železnici ter skupni vizum s potniškim li-

stom. Natančnejša pojasnila se objavijo pravčasno. Golež Anton, predsednik.

Pišece. V minulem letu je naše prosvetno društvo slavilo redko slavnost dvajsetletnice svojega obstoja. Ob tej priliki nam je gospod župnik Franc Toplak orisal v lepih besedah delovanje društva in vse požrtvovalne in delavne člane minulega dvajsetletja. Zlasti pa nas je spomnil gospoda Franca Božiček, ki je kot takratni naš kaplan največ storil, da se je društvo ustanovilo, in pa tudi gospoda Golmišeka, ki nam je društvo ustanovil. Ni pozabil tudi na g. kaplana Rakuna, ki je celih sedem let neumorno deloval na prosvetnem polju pri nas. Vsem našim dobrotnikom in neumornim delavcem smo enodušno zaklicali: »Bog jih živi in jim obilo povrni ves njihov trud!« Nato smo vsi zapeli pesem »Lepa naša domovina«, ki jo je spremljala naša domača godba. Sledila je krasna igra »Dom«. Igralci so pogodili svoje uloge prav dobro, nekateri celo izvrstno. Ob priliki proslave so se dali vsi igralec slikati z našim voditeljem g. župnikom. — Sporočiti moram tudi bridko vest, da je preminula vzorna in delavna članica Zorka Rožman. Bila je že od otroških let bolj slabega zdravja, a klub temu delavna čez svoje moći. Neštetokrat je sodelovala pri naših prireditvah. Bila je tudi blagajničarka in vneta članica Marijine družbe. Nad pol leta jo je mučila jetika, ki ji je komaj dvajsetletni vzročila življenje. Dne 20. decembra je izdihnila. Otrok Marijin, počivaj v miru. Tvoja duša se raduj pri nebeski Materi!

Častitim župnim uradom! Ker je svetnica že bližu, je zadnji čas za naročilo sveč. Prosime, da izvršite naročilo čimprej, da vas bomo mogli pravčasno postreči! — Ponovno spominjam na naše svoječasne ekčirnice in cenik, ki vas obvešča o našem deblrem blagu in konkurenčnih cenah. Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kmetijski tečaj v Št. Ilju pod Turjakom Okrajno glavarstvo je na tozadenvi odlok krabanske uprave organiziralo po tuk. kmet. referentu poljuden kmet. gospodarski tečaj, ki se bo vršil na tukajšnji osnovni šoli. V tečaju bodo sodelovali in predavalni naši domaći strokovnjaki na podlagi domačih gospodarskih razmer in potreb ljudstva v okraju. — Pouk bo torej povsem poljuden, brez vsake običajne učenostne navlake, in bo imel bolj značaj gospodarskega razgovora, kakor videz šolske ozkosravnosti. Sodelovali bodo: okrajni kmet. referent, okr. živinodravnik, okr. šum. referent, okr. zdravnik itd. Kmetovalci, ude-

taša, ki je začel govoriti.

Nekateri nasprotniki so mrmrali, češ, kaj bo ta govoril, ki je še tako mlad, kaj on ve.

A kmalu so morali utihniti, ko je grof Frankopan s prijetno zvenecim glasom vedno bolj živahnno zastopal stališče, da se varujejo stare pravice.

»Tudi jaz sem član štajerskih deželnih stanov, zato imam pravico govoriti, če tudi vidim, da nekateri majejo z glavo, kakor bi hoteli reči: kaj nam bo ta povedal. Toda kakor sem mlad, tako tudi vem, da imajo deželni stanovi tudi svoje pravice in ne samo dolžnosti. Od nekdaj je bilo tako, da je moral vladar razpisovati deželni zbor, ki potem zahteva poklonitev. Če prevzamemo dolžnosti, nam pristoja tudi, zahtevati naše pravice. Zakaj bi se naenkrat vpeljale novotarije; staro je naše plemstvo, stare so tudi naše zahteve, ki so jih dosedaj priznali vsi vladarji.

»Dobro, dobro, Frankopan,« se slišijo glasovi v njegovi bližini.

»In kako hoče cesar priseti,« nadaljuje Frankopan in se vedno bolj razvremena, »sporočilo se je, da hoče storiti prisego pred odposlanci deželnih stanov. To je zopet nekaj novega. On je naš vladar, zato pa imamo tudi pravico, da položi

očitno pred nami prisego, vsi hočemo to slišati, kakor tudi mi javno prisegamo.«

»Izvrstno, le dalje,« slišijo se zopet medklaci.

»In kaj nam pomaga poklonitev,« nadaljuje grof Frankopan, »ako cesar ne ugodi vsem težnjam in pritožbam, gospodje, taka poklonitev je naravnost otročja igra, — na to mi ne pristamemo.«

»Čisto prav ima, mi mu pritrjujemo,« zaklirešiti tudi vse pritožbe.«

čejo posamezni na govornikovi strani, med tem,

ko nastaja na nasprotni strani nemir.

»Naše zahteve so utemeljene,« pravi Frankopan, »mi hočemo imeti pismeno potrjene naše pravice in svobočino, kar se mora zabeležiti v posebni knjigi in zajamčiti s cesarjevim pečatom, in sicer v treh mesecih, v kateri dobi se imajo.

Po teh besedah je nastal občen hrup, ki se je še le poleg, ko se je dvignil baron Purgstall ter zagovarjal svoje stališče. Ob koncu je še priponmil:

»Če bi obveljalo stališče grofa Frankopana, bi moral cesar še pred vhodom v mesto pred zakenjenimi Železni vrti, kakor je bilo ob času cesarja Rudolfa, položiti prisego in potrditi vse pravice in svobočine.«

DODISI

St. Ilj v Slov. goricah. Dne 8. januarja se je poročil tukajšnji cerkveni ključar g. Franc Lilek z gdč. Reziko Očkerl od Sv. Jakoba. Na gostiji so veseli svatje na pobudo starešine Majhen Ludvika darovali 210 Din za novo bogoslovje in 100 Din za dijaško kuhično. Novoporočencema želimo obilo osrečje!

Hoče. Zanimivo je zasledovati vsako leto številke o gibanju prebivalstva. Kakor smo slišali na novega leta dan, je bilo rojenih 144 otrok (lani 159), umrlo je 68 oseb, torej imamo »tistega dobička« 58, kar je vsesko dobro znamenje. Smrt res ne izbira po določenem redu, ampak po svoje: pobrala je 31 malih otrok, v starosti od 5 do 60 let pa je bilo malo smrtnih slučajev, pač pa je poklicala v drugo življenje precejšnje število starih ljudi (kar pa obenem kaže, da pri nas precej ljudi dočaka lepo starost): v starosti od 60 do 70 let 13, od 70 do 80 let 19, od 80 do 90 let pa 6. Imeli smo 6 slučajev mrtvouda in 15 žrtev jetike, en samoumor in še en roparski umor 72 letne starke, katere morilca pa še niso zasledili. Nekateri spravljajo samomorilca v zvezo z roparskim umorom, ker je bil od tistega dne še bolj divji in nasilen. Sladki zakonski jarem je bil lani posebno vabljen, ker so poroke dosegle skoro rekordno številko 46 (21 več ko pa lanskoto leto). Živahno je pri nas tudi stavbeno gibanje, zlasti v občinah v ravnini vstajajo hiše skoraj kakor gobe, ker stalno raste tudi število prebivalcev. Naj bi novo leto prineslo vsemu in vsem zdrav razvoj in srečo!

Ranče pri Slivnici. Dne 9. januarja je umrl tukaj posestnik in dolgoletni naročnik Slovenskega Gospodarja Janez Hojnik, ki je bil rojen 1847. Radi vedno treznega življenja je dosegel tako visoko storost. Svetila mu večna luč!

Vurberg. Dne 8. januarja, drugi pravoslavni božični praznik je bil v sanatoriju ruskega rdečega križa v gradu zanimiv koncert. Prisla je ruska godba in ruski pevci. Godba je igrala izključno slovanske komade. Pri ne-

NA POLJANI — najboljše Meskova poveši zoper na razpolago. Vsakdo naj jo še lo zimo preberi! Siane Din 25. vezana Din 23. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

katerih točkah so pevci prekrasno peli ali posamezno ali v zboru. Najprej so zaigrali godci marš »Boj pod Savjanom«, potem je sledila »Žiru (življenje) za carja«, »Rubenčiki (zvončki pri konju)« in še mnogo prelepih komadov. Največje navdušenje pa je zavladalo, ko so godci igrali »Kavkazki ples«. Med igranjem je Kavkazec, oblečen v narodno obleko in obrožen s petimi kindžali (dolgimi noži), plesal svoj divje lepi narodni ples, takozvano lezginko. Med divjim plesom je en kindžal za drugim vrgel izza roba in jih zapičil v pod. Veliko navdušenje in burno ploskanje je žel za zahvalo spretni Kavkazec. Koncert je trajal približno tri ure, pa je še prenaglo minul. Udeležilo se ga je vodstvo sanatorija, bolniki in vse drugo osobe. Nekaj gospodov je bilo tudi od zunaj povabljenih. Prelepa hvala vodstvu sanatorija, g. šefu dr. Bol. Okolokulak, izvrstnim pevcom in vrlim godcem za umetniški užitek.

Vurberg. Na Štefanovo smo imeli božičnico. Grof Herberstein je prišel iz Ptuja s svojimi hčerami in sinovi ter je pred krasno okrašenim božičnim drevescem v pisarni na svoji pristavi obdaril 74 otrok z raznimi darili. 35 jih je dobilo čevlje, drugi so prejeli komad obleke. Vsak pa še pecivo in sladkarje po vrhu. Z gospo učiteljico so zapeli par mičnih pesmic, se vljudno zahvalili svojemu dobrotniku ter so odšli z radostnim srcem. — Na svetih Treh kraljev smo imeli občni zbor izobraževalnega društva, katerega se je udeležila večinoma mladina. V preteklem letu je društvo priredilo več lepih iger v župnijskem domu, katere so bile dobro obiskane. Knjižnica društva je narastla za celih 50 knjig, večinoma prav lepe vsebine. Ker je dosedanji predsednik Jakob Lorenčič odložil svoje mesto, ker je po očetovi smrti prevzel posestvo, je bil izvoljen za novega predsednika Franc Ogrinc. Želimo mu veliko uspeha na tem mestu! — Dne 8. januarja smo pokopali vrlo gospodinjo Terezijo Črnko. Njenega pogreba se je udeležila velika množica ljudi. Rajna je bila dobra krščanska mati in izvrstna gospodynja, ki je poleg svojih velikih skrbi tudi veliko čitala. Bila je vneta članica izobraževalnega društva, pa tudi sama si je nakupila dosti knjig, katere je pridno čitala. Lani je podarila 10, letos pa 35 teh knjig izobraževalnemu društvu, kar se je predsednik društva na občnem zboru najlepše zahvalil. Bog dai dobiti ženi večno plačilo, sorodnikom pa izražamo tem potom naše sožalje!

Podgorje pri Slovenjgradcu. V naši župniji je umrla po dolgi in mučni bolezni zelo prijubljena žena in dobra mati Visočnica v 61. letu strasti. Pogreb je bil v nedeljo dne 5. januarja popoldne ob veliki udeležbi sorodnikov in znancev. Žalujejo za njo posebno dobiti otroci, osem po številu in oče Visočnik, skrbni gospodar velike kmetije in stalen načelnik »Slovenskega Gospodarja«.

Smartno pri Slovenjgradcu. Na novega leta dan smo imeli izreden pogreb. Pokopali smo ob ogromni udeležbi občinstva najstarejšo župljanko, 106 let staro Jožefo Breznik iz Golavebuke. Kot bivša služkinja, oziroma pestunja je bila na stara leta navezana na usmiljena srca in precej let je bila ob občinski ubožni oskrbi. Ob grobu je govoril poslovilne bese de č. g. kapelan Fr. Babšek ter povdarijal plemenito razumevanje občine Golavabuka za socialno skrbstvo, katera je pod vodstvom g. župana Hribernika hvalevredno skrbela zadnja leta za rajno ubožico ter ji priredila tako veličasten pogreb. Zadnjo čast so ji izkazala dekleta, ki so jo nosila in gasilno društvo s svojo pridnostjo ter polnoštevilen občinski od bor. Slika rajne je bila objavljena v Ilustriranem Slovencu dne 3. aprila 1927. stran 111. Njen vrstnik 98 letni Svetina Rok iz Legna, katerega slika je bila tudi objavljena, je umrl že prošlo leto dne 9. avgusta. — V petek pa je že zopet zanel mrtvaški zvon, in sicer 77 letni Frančiški Šuler, po domače Trbulovi mamici iz Legna. Bila je vzorna krščanska gospodynja.

Mnogo je trpela zadnje tri mesece, pa je bila vdana v voljo božjo ter tako srečno prestopila prag te solzne doline. Naj počivata v miru!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V pretečenem letu je bilo v naši župniji rojenih 86 otrok, umrlo je 42 oseb in tri po nesrečah izven župnije, tako da imamo 41 ljudi prirastka. V 10 letih je bilo rojenih 745 otrok, umrlo pa je 542 ljudi; imamo torej v 10 letih 203 ljudi prirastka. Porocenih je bilo 21 parov. Sv. obhajil je bilo podeljenih 25.780. Sv. misijon, ki so ga tretji adventni teden vodili trije č. gg. misijonarji od Sv. Jožefa v Celju, je znova pozivil celo župnijo, apostolstvo mož in mladeničev pa bo v bodoče poleg Marijine družbe vnemalo naš moški svet za vzorno življenje. — Kot zadnjo smo 29. decembra pokopali dobro in skrbno mamico Lucijo Rozman s Stare gore. Dočakala je 82 let. Naj v miru počiva blaga mati in zvesta tretjerednica. — Zelo pridno čitamo v naši župniji. Mohorjevi udov imamo 270, tako, da smo na tretjem mestu v škofiji. »Slovenskih Gospodarjev« prihaja v župnijo 250, »Bogoljuba« 100 iztisov, »Glasnika Srca Jezusovega« 185, »Našega doma« 115, »Katoliških misijonov« 40, »Kraljestvo božje« 25, »Cvetja« 27, »Nedelja« 10, »Vigredi« 18, »Mladosti« 25, »Mladik« 6, »Kmetovalcev« 40, »Sadjarjev« 27, »Čebelarjev« 7, nekaj »Slovencev« in »Domoljubov«, nekaj malega tudi veri nasprotnih listov. Knjižnica bralnega društva je polna lepih knjig, le pridno si jih izposojujte tekom zime!

St. Bolfenk v Slov. goricah. Pri nas je več dopisnikov za »Slovenskega Gospodarja«. — Kdo ne ve za Matjaža Beleca, ki dela poleg trstikovih orgljev za Dunaj, tudi pesmi in povestiti. Pred par meseci je izšla knjižica povestiti »Skrita sreča«. Njegove pesmi iz vojnih časov pa so tudi v spominu. V staroslavnem Bišu, v rojstni vasi dr. Muršeca, bolfenskega najznamenitejšega moža, in Jakoba Gomilšeka, pesnika one znane pesmi: »Slovenec sem«, ali pa: »Če študent na rajzo gre«, in tiste: »Kovač si je nažgal tobak«; poleg teh velikih in drugih že rajnih pomenljivih Bišancev pa so tudi danes še v Bišu razumniki, sicer bolj skromni, pa dosti sposobni, da dajejo v »Gospodarja«. — Potem je še omeniti, da bolfenska stolpna ura že tri mesece v občo zadovoljnost dobro gre, pravilno bije in na vse strani pravilno kaže. Urar, g. Martin Jesenek iz Šmarja pri Jelšah, jo je prestavil z ne malim sudom nižje pod zvonove (prej je stala visoko nad zvonskim tramovjem) ter jo večinoma s starim materialom tako umno sestavil, da bo, če že ne ravno petdeset let, pa vendar več let tekla in bila na veselje vseh, ki so za popravilo prispevali, posebno posestni, kov iz občine Trnovci.

Sv. Ana v Slov. goricah. Minul je resni adventni čas in tudi prelepi božični prazniki so za nami. Sedaj so zopet nove skrbi, posebno za mlada dekleta. Možile bi se rade, pa kaj, ko so fantje tako izbirčni. Koliko jih bo neki iz Marijine družbe prišlo na vrsto? V letu 1929 so štiri članice vstopile v zakon. Četrta je bila Tonika Žižek, hčerka podpredsednika katoliškega prosvetnega društva, ki se je poročila z blagim mladeničem Josipom Šnidlerjem. Večkrat je nastopila v raznih vlogah na odru in nas razveselila. Ženin je bil pa duša vsega delovanja v našem društvu in mu gre tudi naivečja zasluga pri gradbi društvenega doma. Tovarišice so nevesto sprejele z zastavo in se s kratkim nagovorom od nje poslovile, ženina pa Orel. Iz društvenega doma je plapolala državna zastava in tam je novo poročeni par pozdravil v imenu društva preč. g. župnik ter gostom omenil njegove zasluge in izrazil željo, naj ostaneta še tudi zanaprej močna opora pri prosvetnem delu.

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 19. januarja tega leta igro »Sanje« s petjem popoldne po večernicah v društvenem domu. — »Slovenski Gospodar« ima tukaj 182 naročnikov; tudi

Glasnik, Bogoljub, Katoliški misijoni so zelo razširjeni. Misijonski koledarjev se je razpečalo lani 120. — V preteklem letu je bilo rojenih 88, umrlo jih je 58 in poročenih je bilo 39 parov. Da bi bili srečni! Sv. obhajil se je razdelilo 13.409, za 1246 več kakor pretečeno leto. O Božiču se je ustanovilo apostolstvo mož in mladeničev.

Cven. Po hišah v naši občini smo ob praznikih dobili električno razsvetljavo.

Svetinje. Še so nam doneli v ušesih prijetni zvoki orkestra, ki je tako lepo povzdrignil slavo Brezmadežne na dan 8. decembra lanskega leta pod vodstvom g. G. Rakuša, ko nam je že medtem pripravil imenovani gospod novo presenečenje. Na novega leta po maši je zasvirala njegova polnoštevilna krasno obrana godba par krepkih koračnic. Dal Bog, da kakor je bilo leto 1930 začeto, naj bi se tudi tako končalo v veselju in zadovoljnosti vseh. Mlademu kapelniku in organistu g. G. Rakuša pa, kakor celi njegovi godbi, želimo Svetinjčani veselo, srečno in blagoslova polno leto 1930.

Zreče. V večnost se je preselil Filip Matavž-Brežan, star 75 let. On spada med tiste občane, ki so se prvi začeli pečati z umno sadrjejo. Imel je navado, kakor nekdaj župnik Slatinšek pri Sv. Kungoti, da je cepil divjake, ki jih je potem zasadil pri katerem gospodarstvu. Gospa poštarica Jurša je iz Amerike dobila naznanilo, da je tam njenega brata do smrti povozil nek avtomobil. — Ono jutro ob štirih je Ivanu Kanglar zgorelo gospodarsko poslopje. Vzrok požara še ni razjasnjena.

St. Ilj pri Velenju. Občinski odbor je v svoji zadnji občinski seji imenoval preč. g. svetnika in župnika Franca Schreinerja in prejšnjega župana in posestnika Alojza Krajnca, po domače Irbar, za velike zasluge na zadružnem, kmetijskem in prosvetnem polju v tukajšnji občini za svoja častna občana. Naše iskrene čestitke! — Na praznik svetih Treh kraljev se je poročil v Celju tukajšnji domačin, monopolski uradnik Rafael Vraniek, sedaj v Siju, z gdč. Pavlo Orozel. Tudi njima iskrene čestitke in obilo sreče in blagoslova. — Lovski zakupnik g. Kvartič bo ta teden nastavljal divjačini stup. Opozarjajo se zato lastniki psov, da bodo imeli ta čas pse priklenjene.

St. Ilj pri Velenju. O priliki izročitve častne častne diplome prejšnjemu županu tukajšnje občine g. Alojzu Krajnemu so prijatelji v veseli družbi v gostoljubni Irberjevi hiši darovali 130 Din za šentiljski društveni dom. Prosvetno društvo izreka vsem iskreno zahvalo!

St. Ilj pri Velenju. Zasluzeno odlikovanje. Občinski odbor St. Ilj pri Velenju je imenoval tukajšnjega gospoda župnika Franca Schreinerja častnim občanom. Dne 29. decembra lanskega leta je izročil občinski odbor odlikovanju lepo diploma. Ob tej priliki se je domači župan v spremstvu celotnega odbora zahvalil gospodu župniku za njegovo veliko delo na verskem, kulturnem in gospodarskem polju, ki je povsod želo tudi prav lepe uspehe, da je šentiljska župnija v vsakem oziru vzorna. — Gospodu odlikovanju želimo tudi mi, da bi mogel tudi v bodoče tako vsestransko plodnosno delovati v lepi šentiljski župniji.

Male dole pri Vojniku. Naša vasica ni ravno ena izmed največjih, majhna pa tudi ni. Steje okoli 27 hiš, oziroma posestnikov in ima približno 130 duš. Ime samo »Male dole« razovedva, da je ena izmed manjših. Pravilno bi se morala imenovati »Mali dol«. Tako je slovenško pravilno! Govori in piše pa se povsod »Male dole«. Zato sem tudi jaz napisal zgorjni naslov dopisu tako. Pri nas je sicer dosti premožnih posestnikov, a tudi ti si niso svojega imetja pridobili z lahkoto, ampak v trudu in znoju. Zemlja je ponekod slaba, ravnine pa je tudi zelo malo. Vendar pa se, četudi je vse hribovito in težavno za obdelovanje, tudi tu dela opravijo vedno o pravem času in brez posebnih težav. Seveda, tudi ravni-

nec brez težav ne obdeluje svojih polj, kaj še le posestniki hribovitih krajev, katerim kaže premnogokrat kaplja pot v trdo, izsušno zemljo. — Zdaj pa še nekaj, kar se ne tiče našega kraja, marveč drugih krajev. Gre za naslednje: Ako se mlad človek dandanes poda v svet, dostikrat pozabi domače kraje, domače običaje, mnogokrat tudi materinskega jezika noče poznati več. Glavni vzrok temu je, da dandanes mladina ne ostaja zvesta svoji rodni gradi, ako se poda v tuji svet. Domači kraji, domače šege ali navade se jim zdijo vse preveč preproste, oziroma neprimerne običajem tujih krajev. Šumne veselice ter druge take prireditve, ki se uprizarjajo dan na dan po takih krogih, so navidezno ljudstvu v zavavo, v resnici pa v škodo. Ker taki, ki premnogokrat hodijo po takih veselicah, zapravljajo svoje poštenje, še bolj pa ljubezen do rodne zemlje. Ti se naj spomnijo na koroško narodno pesem: »Kdor rod svoj taji, še zemlja ne piše njegove krv!« Resnične so pa te besede, le da bi si jih vsak zapisal globoko v srce, ko zapašča rodno zemljo in se podaja na tuje ...

Griže pri Celju. Tukajšnje gasilno društvo je uprizorilo na Štefanovo lepo uspelo izvirno slovensko štiridejansko drama »Prisega o polnoči«. Dvorana ge, Amalije Plikl je bila do zadnjega kotička napolnjena. Da bo ustrezeno željam občinstva, se bo igra ponovila v nedeljo, dne 19. januarja tega leta ob pol 4 uri popoldne v isti dvorani. Pričakujemo, da bo tudi tokrat poset tako razveseljiv.

Slivnica pri Celju. Zadnji četrtek, dne 2. januarja 1930 smo spremili k zadnjemu počitku daleč naokoli znano in priljubljeno mlinsko mamo, Marijo Jagodič. Nismo pričakovali, da jo bo ljubi Bog že sedaj odpoklical k sebi na plačilo za vsa njena dobra dela, ki jih je s tako vdanostjo in veliko vero doprinašala svojemu Stvarniku. Ena največjih njenih zaslug poleg milosrnosti in ljubezni napram vsem potrebnim in trpečim je gotovo ta, da je vzgojila vse svoje otroke v pobožnosti in globoki veri. Za to svoje veliko delo je že prejel v nebesih svoje plačilo. Otroci ji tega v življenju niso mogli poplačati. Številno spremstvo na zadnji njeni poti je bilo v veliko utehu zbranim njenim otrokom in njenemu možu, ki so bili v svoji veliki žalosti neutolažljivi. Ne moremo se dovolj zahvaliti vlč. g. profesorju Antonu Polutniku, ki je že v bolezni drage rame delil svojo tolažbo, duševno in telesno, za njegovo zadnje spremstvo od hiše žalosti. — Ljubi Bog mu bodi plačnik za vse! Hvala in priznanje gre tudi požrtvovalnim požarnikom pod vodstvom g. načelnika Krajnca, ki so nosili drago rajno! Vsem drugim pa, ki ste prisli od blizu in daleč, sorodniki iz Sv. Štefana, Št. Jurija, Teharij, Zagorja in domače fare, hvala lepa vam za vaše sočustvovanje! — Osamljeni ate in žalostni otroci so vam iz srca hvaležni.

Sv. Križ pri Slatini Slovenec je napačno pomotoma poročal o veliki umrljivosti v križevski nadžupniji v letu 1929. Krstne in mrtvaške knjige govorijo drugače. Lani je bilo rojenih 123 otrok, umrlo je 74 oseb, prebitek znaša torej 49. Zadnjih sedem let je bilo vpisanih v tukajšnje rojstne knjige 858 otrok, v mrtvaške pa 529 oseb; prirastek je torej čedien in znaša 329 oseb. Umrljivost je nizka, povprečno znaša letno samo 75 oseb. Rodi pa se na leto povprečno 123 otrok. Tako znaša

povprečni letni prebitek 48 oseb. To znači, da je na Slatini zdravje doma. — V obojskih župnjah se je še ohranila starodavna in lepa navada hišnega kropljenja ob božičnih praznikih. Pri tej priliki se nekatere družine posveti božjemu srcu. Lep spomenik si postavijo z darom za novo bogoslovje. Kaštrunovi iz Sv. Katarine so poklonili v ta preporeben namen 30 Din. Naratovi iz Zg. Negonja pa 20 Din. Kakor vsako leto, smo tudi letos zaključili blagoslavljanje hiš na Boču pri g. Plemeñitašu. Mala družica je zložila tam za bogoslovje kar 92 Din. Bog povrni blagim dobrinom! — Na ponovitev igre »Revček Andrejček, dne 5. januarja tega leta je prišlo skoraj več občinstva ko na prvo predstavo. Jih je menda pritegnila navzočnost bivšega režiserja g. Drvodela, ki nam je nazorno orisal razmerje v Slovenski Krajini. Igralci so se potrudili nudit pazljivim gledalcem čimveč užitka. Ne prestano so se morali muzati šegavemu »Andrejčku« g. slatinskemu uradniku Novaku. —

Delavno bralno društvo vabi že sedaj na pustno prireditev. Videli boste, kako nastopa na našem lepem odru »Deseti brat«. Na svidenje!

Jurklošter. Umrla je v petek, dne 10. januarja tega leta za pljučnico gospa Helena Grad, posestnica gostilne in mesarije v Jurkloštru »na Glažuti«, vdova po pokojnem Antonu Grad iz veleugledne rodbine Gradov v Laškem, Celju in Šmarju pri Jelšah. Zapašča edino, 12 letno hčerkico Dragico, katero je pač prezgodaj zadel ta usodepolni udarec. Pokojna je bila velika dobrotnica revežev, pijance pa ni trpela v svoji gostilni. Četudi ženska, jim je odločno odrekla pijačo vselej, ko so pričeli rogoviliti. Vse je ugnala. Imela je lep red v gostilni, dobro vino in tudi dobro hrano si dobil vsak čas. Zato je imela vedno dosti rednih gostov. Blag ji spomin!

Sprejme se takoj priden pekovski učenec pri Andreju Rakuš, pekovskem mojstru, Sv. Urban pri Ptaju. 60

V »Malih oznanilih« stane vsaka tedena Din 1/2. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vploščajo tudi v znankah.

Mala oznanila

Upravnštvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ko je priložena znakma za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO

Najboljši in najcenejši rum si sami naredite, če si kupite Rumov cvet v drogeriji WOLFRAM (Kanc), Maribor, Slovenska ulica.

Najcenejši vir za urezavanje šip, kakor prirezavanje po meri in velika zaloga modernih okvirjev pri Ivan Klančnik, steklarna, Maribor, Slovenska ulica 15 (za Ljubljansko kreditno banko). 1312

Buňnice, o'ušene in neolušene zamenjam s prayim bučnim oljem, lepe suhe slive ku pem. Jos. Jagodič, trgovina špecerije in železnine, Glavni trg 15, Celje. 4

Upravitev (majer) za srednje kmetsko posestvo se išče z nastopom od 1. februarja 1930 naprej. Ponudbe na oglasni oddelek tega lista. 3

Išče se za ročestvo izven mesta pristavnike (majerje). Vpraša se pri g. Krajnc, gostilna Straschil, Breg pri Ptaju. 1

Sprejmemem konjskega hlapca in majerja s 1 februarjem, oženjenega z več delavskimi močmi. Hlapec ima mesečno plačo, družinski udij pa dnevno. Prošnje je nasloviti na: Oskrbištvo graščine Bilejsko, via Brežice.

Viničarja s tremi delavskimi močmi sprejme Šepc, Maribor, Grajski trg 2. 69

Učenko sprejme šivilja na deželi. Naslov v upravi. 73

Majer, kravar, zmožen govedoreje, izurjen v mlekarstvu s do štiri delavskimi močmi se sprejme. Twickelovo oskrbištvo, Krčevina — Maribor. Istotam viničar s 4 delavskimi močmi. 70

Večje posestvo z viničarjo, obstoječe iz travnikov, njiv, vinogradov, sadonosnika in šum, hiše kakor tudi gospodarskega poslopja, vse v dobrem stanju, skoraj novo; preša ter velika klet, novo zidana, četrt ure oddaljeno od cerkve, se radi družinskih razmer po ceni proda. Vinko Plohl, Zagorje 14, Sv. Tomaz pri Ormožu. 68

Sprejme se viničar in ofer na štirinajstdnevno poskušnjo. Julika Klemenček, Malečnik 13, sv. Peter pri Mariboru. 55

Posestvo 18 oralov pri lepi zidani cesti in višnicijo tri orale proda Pak Jakob, Partinje 83, Sv. Jurij v Slov. goricah. 53

Hlapec, oženjen, išče službo. Počehova 268. Maribor. 72

Čebelnjak kupim s praznimi panji. Franc Horvat, Vurberg. 71

Isčem pričasnega fanta 14—17 let starega, ki bi imel veselje pomagati pri gospodarskih poslih. Plača po dogovoru. Šuman, poštar, Sv. Lenart v Slov. goricah. 61

Skrita sreča. Knjigo »Skrita sreča« z 11 lepimi povestmi pošljem vsakomur, ki mi pošlje v kuverti za 9 Din neobrabljениh poštih znamk ali pa denar po poštni nakaznici in pa svoj natančen naslov. Nikomur ne bo žal! Na naslov: Matija Belec, Sv. Bolzenk v Slov. goricah. Na brezplačna naročila se ne oziram. 57

Elzafliud, vse Elza izdelke, Alga, Maga, Purga, »Energino« kina vino, Juniper, Francosko žganje, Franc Jožefovo grenčico, Planinka zdravilni čaj dobite vedenno v trgovini — Fr. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 59

Zahvala.

Za takojšnje izplačilo pripadajoče podporo po našem pokojnem očetu g. Matevžu Damiš izrekamo tem potom

LJUDSKI SAMOPOMOČI v Mariboru najlepšo zahvalo. Kdor še ni član tega prekoristnega društva, naj ne odlaga s pristopom.

Sv. Lenart v Slov. gor., 10. jan. 1930.

67

Žalujoči ostali.

Vaše prihranke naložite popolnoma varno pri
KREKOVI POSOJILNICI * Meljska c. 10, Maribor
 registrirana zadruga z neomejeno zavezo
 Obreski: Za vloge: nevezane 6—7%, vezane 7½—8%.
 Ček. zav. v Ljubljani rac. št. 14349.
 Posojila po 9—10%.

Rentni davek se vlagateljem ne odtegne. 65
 Nalagajte po položnicah!

Rešilci uganke „Božična zvezda“.

1. Nagrada Din 50 v gotovini: — Kristina Kranc, Napečnikova, doma v Pernicah, p. Muta.

2. Zvezek Karl Mayevih spisov: Balažič Martin, Mihalovec, pošta Ivanjkovci pri Ormožu.

3. Zidanšek, Sv. pismo I. del: Feliks Kovačič, Devica Marija na Polju pri Ljubljani.

4. Ostali rešilci (ki so poslali po 5 Din, so dobili Slomškovo sliko):

I. Ramšak — Franc Zagernik — Štefan Balažič — Franc Perko — Leskovar Ljudevit — Muršič Janez — Jurač Rafael — Šega Franc — Ros Janez — Anten Irgl — Kolar Matija — Hebar Anton — Horvat Neža — Šalamon Janez — Škamlec Fran — Šušmelj Alojz — Fr. Mikl — Franc Kšela — Matija Sever — Anton Pouh — Založnik Franc — Fras Jožef — Ignac Moškoteli — Anton Franc Milanšek — Franc Škrjanec — Janez Obrul — Franc Ratač — Alojz Žnajden — Narat Franc — Flegar Janez — Tomažič Vinko — Rok Čanžek — Pečnik Franc — Alojzij Prosenjak — Karl

Rek — Franc Šalar — Franc Meserko — Zlatar Ivan — Hanje Leopold — Alojz Meško — Franc Kranthoker — Ernst Huton — Bežan Josip — Pisjak Janko — Žmahir Josip — Zaura Jakob — Mager Alojz — Rozika Skrbinšek — Ivan Turker — Petelinšek Matija — Hočevar Marijan — Franc Vrbnjak — Franc Koprivc — Lempel Branko — Kržič August — Josip Ratajc — Jožica Čuk — Klavora Ferdo — Frančiška Meško — Rupert Suhač — Branko Šavc — Pečnik Ernst — Andrej Bac — Janez Zrece — Jakob Kozar — Martin Kranjc — Al. Ranfl — Martin Vošnjak — Franc Preložnik — Vladimir Pušnik — Franc Dobaj — Leprej Adolf — Lešer Franjo — Belej Anton — Hlade Jožef — Franc Skaza — Janez Koren — Stegenšek Klement — Cecilija Zavratnik — Karner Pavel — Fras Janez — Konrad Piher — Anton Jordan — Markuš Ernst — Beve Marcellin — Terčič Ivana — Alojz Bezjak — Dominik Hribenik — Ozir Alfonz — Pepca Pohl — Avgust Strmšek — Šerbela Franc — Jordan Štefan Rojšek — Franc — Gjörek Geza — Koje Jožef — Vraber Marija — Jožefa Riedl — Gužnik Ignac.

Sliko „Vsi za Slovenskega Gospodarja“ so pravilno sestavili:

Alojz Meško — Franjo Krenhofer — Jožef Zelenko — Jurij Fric — Franc Sprinčnik — Martin Jagodič — Martin Sužnik — Albina Planinc — Pukšič Vinko — Hojnik Ciril — Vavpotič Joža — Jernej Turk — Trčko Franjo — Franc Weber — Julijana Emeršič — Tkáč Albin — Rajšp Franc — Topolovec Fran — Franjo Krelf A. Magdič — Marta Puconja — Matija Povše — Alojz Bezjak — Terčič Ivana — Pesjak Ivan — Pečuh Franc — Franc Obran — Jožef Hlade — Pavel Vošner — Kosi Jakob — Kornelij Hutolin — Feliks Ravter — Franc Hutolič — Franc Pajškruh — Antonija Bukovec — Franc Rojšek — Franc Zelenik — Gornjak Franjo — Neža Simonič — Jožef Bezjak — Franc Horvat — Karl Bal-

tazar — Cita Oswald — Betka Vrečko — Rudolf Veselko — Zorko Jožef — Franc Stokar — Marija Koser — Marija Cimerman — Ivan Brumnik — Jakob Plevnik — Martin Čivič — Vinko Potočnik — Franjo Kovačec — Blaž Rojko — Viktor Slemenik — Ivan Sovič — Franc Knez — Andrej Vrbovšek — Vraber Marija — Kati Čerenak — Franc Petrič — Hudina Davorin — Peter Zagoršak — Marija Šegula — Filip Povdu — Dominik Ramuta — Franc Oster — Rop Ivan — Gabrijel Lušin — Anton Šuler — Žlik Janez — Divjak Janez — Stih Franc — Markovič Marija — Karl Koren — Leopold Sigolič — Fran Rantaša — Zamuda Karl — Jernej Ozvaldič — Vajda Andrej — Franc Mikl — Julijana Kekec — Šte-

Vse
zahtevajo le
Schichtov
RADION

1582

fan Poteko — Ana Teligo — A. Arik — Krolič Franc — Frančiška Rodošek — Cehner Farl — Ignac Moškoteli — Ivan Turken — Horgel Franc — Peter Naveržnik — Viktor Plečko — Kolarič Anton — Janez Lesjak — Franc Gaber — Franc Šalar — Jernej Veršič — Tomaž Suhač — Pavel Štangler — Josip Kokol — Breznik Jožef — Nežka Pohnrich — Mihael Rogina — Martin Petek — Ignac Šef — Franc Kolarič — Alojzij Prosenjak — Ursnik Maks — Rok Čanžek — Kakob Kranje — Vinko Tomažič — Franc Tis — Jožef Vošnjak — Karl Letnik — Dnik Marko — Franc Strnel — Jernej Drozg — Celcer Anton — Ivan Ročnik — Peter Domanjko — Alojz Forstnarič — Vrbnjak Franc — Anton Mavrič — Franc Zagorc — Ignac Čeh — Janez Polič — Feliks Pustinek — Kmetec Franc — Peter Irgolič — Slavko Zličar — Ana Zollner — Petek Aleks — Anton Knez — Alojz Knez — Matija Puconja — Jaja Jožef — Miha Baščič — Martin Hrašovec — Karner Karl — Alojz Ciglar — Ignac Drašak — M. Hercog — Lojze Perko — Žižek Ludovik — Hrustelj Ela — Juri Bergles — Horvat Ignac — Zelenik Jurij — Jožef Riedl.

1000 dinarjev dobiš!

Vsek naročnik Slovenskega Gospodarja, ki je plačal za celo leto 1930 naročnino, dobi 1000 dinarjev podpore, ako bi v letu 1930 pogorela hiša, v kateri stane. To podporo ne dobi samo lastnik hiše, ako pogori hiša nad njim, ampak tudi najemnik, ofer, majer ali viničar, sploh vsak, ki nad njim pogori hiša, če je plačal celoletno naročnino. Podpora izplača uprava Slovenskega Gospodarja. Plačajte torej naročnino za celo leto, da boste v slučaju nesreče deležni 1000 Din podpore.

Sadjarji, pozor!

Knjige za sadjarja: Bele, Sadjarstvo 52 Din. — Humek, Breskev in marelica 10 Din. — Humek, Praktični sadjar 80 Din. — Humek, Slike najboljših žlahtnih hrušek 10 Din. — Humek, Sadno vino in sadjevec 10 Din. — Humek, Sadje v gospodinjstvu 24 Din. — Kafol, Sadjarstvo 10 Din. — Priol, Ameriški način sortiranja in pakovanja sadja 5 Din. — Priol, Spravljanje, razbiranje, ulaganje, shranjevanje, razpošiljanje sadja 16 Din. — Zupanc, Konserviranje sadja in povrtnine za doma 16 Din. Knjige nakupite v Tiskarni sv. Ciriila v Mariboru.

Kaj je kultura. Kmet je prišel iz Dunaja in pravil sosedu: »Ti, tam je kultura!« — Sosed: »Kako to sodiš?« — Kmet: »Pomisli! Tam so delavci, ki mesečno preoblečejo srajco. Uradniki tedensko, visoki gospodje kar dvakrat na teden!« — Sosed: »In predsednik republike?« — Kmet: »Ta pa kar: eno dol, drugo gor, eno dol drugo gor!«

Sprava. Žena, ki se je v prvem prepiru z možem spravila z njim, je dejala: »In da se to nikoli več ne zgodi, dragi Marko, dajva tako le napraviti: Kadar bova oba ene misli, imej ti prav, kadar pa sva nasprotnih misli, pa jaz!«

Najemnik: »Kako morete vendar imeti svinjak tik spalnice? To gotovo ne more biti zdravo.« — Kmet: »Toda pri nas še nobena svinja ni radi tega zbolela.«

Velik gospod. Pijanec, po cesti grede, sam sebi: »Glejte, glejte, kako lepo je, če je človek pijan! Najvišja gospoda se mi lepo umiče s poti, sicer se pa moram vedno jaz.«

Sitno. Korporal: »He, Cene, ti si umazanec! Kakšna pa je tvoja puška? Blatna in umazana je kot gnojne vile! Tako mi greš k raportu!« — Cene: »Prosim, gospod korporal, še le sedaj vidim, da sem v naglici vzel vašo puško!«

Učinki vina. Oče: »Sin, sin! Kaj bo, če se ne odvadiš pijančevanju?« — Sin dijak: »Oče, le bodite brez vse skribi! Glejte, dobro vino nareja dobro kri; dobra kri povzroča dobro voljo; dobra volja nam daje lepih misli; lepe misli nas navajajo do dobrih del in dobra dela nam pomagajo v nebesa.«

Zavozil ga je

ker se ni znal o pravem času varovati. Zato sedaj leži ...

Ako se želite o pravem času varovati prehlajenja, gripe, bolečin v vratu, kašla, hripcnosti in sluzenja — tedaj morate vedno grgrati s Fellerjevim prijetno dišečim Elsafluidom! »Elsafluid« z zakonom zavarovan! Skozi 33 let služi to dobro narodno sredstvo in kosmetikum za izpiranje oči in ušes. Notranje pri krših, želodčnih bolečinah in napetosti — takoj nekoliko kapljic na sladkorju!

To pomaga!

1467

V lekarnah in vseh podobnih trgovinah: poizkusne stekleničice 6 Din, dvojne steklenice 9 Din, specijalne steklenice 26 Din.

Po pošti najmanj 1 zavoj z 9 poizkusnimi, ali 6 dvojnimi, ali 2 specijalnimi steklenicama stane 62 Din. Pet takih zavojev že s poštano in zavojem samo 210— Din. Naročila na naslov:

EUGEN V. FELLER, lekarnar,
STUBICA DONJA, Elsastrg 341.

Ako potrebujete dobro odvajalno sredstvo, ki krepi želodec, tedaj zahtevajte Fellerjevo Elsa-krogljico, 6 škatljic 12 Din.

LUNA EKSPORTNA HIŠA, MARIBOR

Aleksandrova cesta 19

Dobroznana, najboljša in najcenejša tvrdka za nakup galanterije, pletenine, kraškega blaga ter igrač na drobno in debelo. 577

Vsaka reč ima svojo dobro stran. A: »Povej mi, Adolf, kako si le moreš vzeti ženo, ki jeclja?« — B: »To ima tudi svojo dobro stran! Glej, predno zvečer izgovori besede: A-a-a-do-dolf, a-a-li g-gre-š Ž-že zo-zopet v go-go-o-stil-stilno?, tedaj sem že davno zunaj pri vratih!«

Grenka smrt. Grenka smrt na vrata kljuka, ostro koso ima s seboj, in vpraša »Kje si Luka? Hitro vstan' in pojdi z menoj!« Luka vpraša: »Kdo tu kljuka? Kdor kaj hoče, naj gre k nam,« ko pa malo ven pokuka, vstraši se, da ne ve kam. »Grenka smrt, ne bodi taka, me nikar ne kliči zdaj, dosti starih tebe čaka, prosim te, le pojdi nazaj. Jaz še zdaj ne morem umreti, kozolc moram prej pokriti, stare krone tud' prešiti, svoje hčere omožiti. Krave moram prej napasti, in kokošim zobat dati, za drug drv nasekat in kobile podkovati. — Škornje moram prej nabiksat in klobuk skrtačit si, babam moram tresk nacepit, cela pravda ven še ni. Pojd', uzem' druge kajone, ki živet' ne morjo več, na, tu imaš tri stare krone, pojdi, le pojdi od mene preč.« Smrt pa koso zauzdigne in ureže ga za vrat, Luka le en' mal' zamigne — vse opravi naenkrat.

Zlobno. Plešast gost: »Natakar, ta-je laš sem našel v jedi.« — Natakar uslužno: »Prosim, gospod, le obdržite gal-

Pred franciškansko cerkvijo sta stala dva kmeta. Dobro kupčijo sta napravila in sta bila dobre volje. Za šalo je eden vprašal tovariša: »Zakaj pa ima ta cerkev dva stolpa?« Tovariš ni vedel odgovora, zato mu je sam odgovoril: »Veš, zato, da midva oba lahko naenkrat pogledava na uro!« — Zdaj je bilo pa tega sram, je pa dejal: »Poslušaj zdaj ti mene in mi povej, kateri izmed teh dveh stolpov je moškega in kateri ženskega spola?« — Ker sedaj oni ni vedel odgovora, mu je odgovoril: »Vidiš, tisti stolp je ženskega spola, v katerem na veliki petek raglja rogoče!« — Zdaj sta si bila kvit s svojimi šalamami, ko pa sta prišla domov, je oni prvi vedno iskal priložnosti, da se obdrži kot zmagovalci in brihtnejši na površju. Pri slovesu na vasi se je naenkrat domislil: — »Poglej na naš stolp. Samo eden je in petelin je na vrhu. Povej mi, zakaj pa je petelin in ne kokoš?« — Seveda oni ni vedel odgovora in mu je ta sam moral odgovoriti: »Zato, ker če bi bila kokoš, bi jajce znesla, ki bi se dol skotailo in ubilo.« — Pa sta se vesela razšla.

Iščem služkinjo 30—40 let staro, ki zna kuhati in delati na vrtu. — Naslov na upravo lista pod »Samostojna«. 47 Sprejme se dekla 30 do 40 let starca za vsako delo. Naslov na upravo lista. 29

Deklo 30 do 40 let staro, z večletnimi spričevali, ki res razume svinjerejo ter je v tem svojstvu službovala že na večjih posestvih — sprejme uprava škofijskih posestev Betnavu pri Mariboru. Oglasijo naj se samo vestne, ki želijo stalnega mesta. 42

Hiša in pol johe zemlje se proda po nizki ceni. Hiša še ni izgotovljena. — Naslov v upravi lista. 45

Večnoletnih jabolčnikov okulantov ima na prodaj I. GLINŠEK, Ložnica, Št. II, p. Velenje. 1377

Novost! Novost!
Aparat za udevanje Šivanek! S tem aparatom lahko vedenete vsako Šivaneko od najmanjšo do največje, tudi na šivalnih strojih! Aparat stane samo 3 Din! 4 kom samo 10 Din. E. TURIN, zastopstvo novih izumov, Celje. 52

Tamburc kupim že rabljene, bisernico, kontraco, I. II. III. brač, I. II. bugarijo in berdo. Večernik Adolf Bresterica, Maribor

Majer kateri se razume na nasad novih goric se sprejme pod dobrimi pogoji. Ponudba pod: »Trezen in zanesljiv« na uredništvo lista. 63

CIRILOVA KNJIŽNICA obsegajo sledče zvezke:

1. Dr. Karl Capuder: **Naša država.** (Razprodano.)
2. Dr. Leopold Lénard: **Jugoslovanski Piemont.** Din 7.—
3. Dr. Leopold Lénard: **Slovenska žena v dobi narodnega preporoda.** Din 10.—
4. **Moj stric in moj župnik.** Din 4.—
5. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji,** I. del Din 8.—
5. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji,** II. del Din 10.—
7. H. G. Wells: **Zgodba o nevišinem človeku.** Din 7.—
8. B. Orczy: **Dušica,** I. del broš. Din 16.—, vezan Din 30.—, II. del broš. Din 25.—, vezan Din 40.—, III. del broš. Din 32.—, vezan Din 44.—
9. A. Conan Doyle: **V Libijski puščavi.** Din 12.—
10. Arnold Bennett: **Ziv pokopan.** Din 8.—
11. Ilhamo Camelli: **Izpoedi soicalista.** Din 16.—
12. E. R. Burroughs: **Džunglia,** I. del Din 18.—, II. del Din 14.—
13. Elza Lešnik: **Šumi, šumi Drava . . .** Din 5.—
14. Matija Lubša: **Slovenske gorice.** (Razprodano.)
15. Erckmann Chatrian: **Zgodbe napoleonskega vojaka.** Din 12.—
16. Antonij Fogazzaro: **Mali svet naših očetov.** Din 28.—
17. Anton Kosi: **Iz otroških ust.** I. del Din 8.50.
18. Dr. J. Jeraj: **Kadar roža cveto.** Din 8.50.
19. J. F. Cooper: **Zadnji Mohikanec.** Din 11.—
20. Pavel Keller: **Dom.** Broš. Din 22.—, vezan Din 35.—
21. Gabriel Majcen: **Zgodovina Maribora.** Din 10.—
22. H. R. Savage: **Snubitev kneza Šamila.** Broš. Din 32, vezan Din 42.—
23. Kazimir Przerwa-Tetmajer: **Rokovnjači izpod Tatre** in druge povedi. Broš. Din 16.—, vezan Din 28.—
24. Artur Sills: **Smrtna past.** Din 9.—
25. Anton Kosi: **Iz otroških ust.** II. del Din 16.—
26. Dr. I.: **Črni križ pri Hrastovcu.** Broš. Din 18.—, vezan Din 28.—
27. Ksaver Meško: **Lagenda o sv. Frančišku** in druge. Broš. Din 16.—, vezan Din 24.—
28. Karl May: **Križem po Jutrovem,** I. knjiga. Broš. Din 13.—
29. Artur Achleitner: **Planinski kralj.** Broš. Din 26.—, vezan Din 35.—
30. Karl May: **Križem po Jutrovem.** II. knjiga. Din 13.—
31. Karl May: **Križem po Jutrovem.** III. knjiga. Din 13.—

Ni ga razumel. Kmetič je prihitel leta 1928 na kolodvor, pa je kljub temu zamudil vlak. Vprašal je postajenacelnika, kdaj gre drugi vlak. Ta mu je odgovoril, da ob 19.29. Mož pa je odvrnil: »Torej še le drugo leto! Bom pa še raje peš!«

Učitelj: »Zakaj se imenuje ono drevo tam vrba žalujka?« Učenec: »Zato, ker dobivate vi od nje palice, s katerimi nas tepeete.«

A: »Trideset let sem že poročen in sem vsak večer doma pri ženi.« — B: »To je pa vzgledna ljubezen!« — A: »Ne, ne! To je — giht!«

Pri čebdu: Na mizo pride skleda ričeta, na katerem ležijo kašne klobase. Gospodinja, ki ima študente na hrani, k svojim hčeram: »Vzemite klobase, dekleta, da bodo mogli študentje k ričetu!«

Dober zagovornik: Sodnik: »Imate zagovornika?« — Zatoženec: »Svojo ženo sem pripeljal s seboj; ta ima jezik za tri dohtarje.«

Če je nevihta. Žena: »Dvakrat je že treščilo, ti pa še čakaš. Tak, zašči no brž, kaj mečkaš, ali ne veš, da smo denarja potrebnii?« — Mož: »Moliči, baba! Ta tresk je sosedov. Mo je še le — četrtilk!«

Specialiteta :

1801 Odroške nogavice
Ženske nogavice
Moške nogavice

L. PUTAN, Celje
Ustanovljeno leta 1898

Ste li svoj denar zavrgli? 20 % kronske boni, katere je vsakdo prejel pri žigosanju kronskeih bankovcev, se po najkulantnejši ceni kupujejo. — Prometna bančna družba z o. z., Maribor, Cankarjeva ulica 14. 43

Kupin harmonium, pianino ali glasovir (rabljeno). Naslov: Mirko Hrvat, uprava graščine Križovljan grad pri Ormožu. 44

Sadna drevesa, visoka stebla in okulantni, najbolje ukoreninjeni. — Tudi vinsko trsje v raznih sortah na najboljših podlagah. Kakor triletni smrečice za žive meje, razpošilja: Drevesnica I. Gradišnik, Dobrna pri Celju. Cenik zastonj! 40

Dva šivalna stroja in ročni mlin proda Janez Zloj, Bratislavci pri Moškanjcih. 50

Trgovski učenec — se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom in deželnimi predelki. Mora biti zdrav, iz poštene hiše ter imeti dva razreda meščanske ali srednje šole. — Franc Senčar, Ljutomer. 51

Bolni na pljučih.

Mnogo tisoč ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi umetnosti hranjenja,

ki je že mnoge rešila. Ta se lahko uporablja pri vsem načinu življenja in pomaga, da se bolezen hitro premaga. Nočno potenje in kašlj prestane, telesna težina se poveča, pljuča polagoma poapne in bolezen izgine.

Resni može

zdravniške znanosti potrdijo prednost moje metode ter jo radi priporočajo. Čimprej začnete z mojim načinom prehrane, tem bolje za vas.

Popolnoma zastonj

dobite mojo knjigo, iz katere boste črpalii mnogo koristnega znanja. Ker pa moj založnik razpošilja skupno samo 10.000 komadov brezplačno

pišite takoj, da boste tudi Vi med srečnimi prejemniki knjige. 22

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24. Abt. 624.

Poročne prstane

kupite najceneje samo pri tvrdki

M. Ilger-jevemu Sinu
Maribor, Gosposka ul. 15

Ure, zlatnina, očala. Popravila hitro, dobro in po ceni. 1444

Rniga kakor kino
so Karl May-evi spisi
ki so do zdaj izšli 3 zvezki po Din 13.—
v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Kupci

konfekcijska in manufakturna trgovina
Ivan Mastnak, Celje,
Kralja Petra cesta 15

Lastna izdelava perila in oblek ter nudi ugodno priliko, da si nakupi vsakdo po najugodnejši ceni iz prvovrstnega blaga narejena oblačila.

Velika izbira usnjatih sukenj.

Velika zaloga najlepših štofov, hlačevine, blaga za perilo, krojaške potrebščine in razne vrste drugega blaga. 1405

Pozor

Predno si nabavite zimsko blago obišcite

Trgovski dom
v Mariboru.

Največja modna trgovina v Sloveniji meri 98½ mtr z 36 velikimi izložbami. Velikanska izbira vsakovrstnega blaga nudi čudovite nizke cene. KONFEKCIJI plašče od 300 Din naprej kakor tudi vse blago ceneje kot drugod. Modne knjige zastonj. 1899 Modne knjige zastonj.

Denar naložite

načoljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z n. z.

Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog nad 55.000.000 dinarjev.

Vlagatelji ne plačajo od obresti

nobenega rentnega davka

ter dobijo obresti izplačane v celoti brez kakega odtegljaja.

Oblastna hranilnica mariborske oblasti

Centrala: MARIBOR, Trg Svobode 3.

Podružnica: CELJE, Cankarjeva II, nasproti pošte.

(Prej: Južnoščenska hranilnica, Celje.)

Dovoljuje vsakovrstna komunalna, melijoracijska in hipotekarna posojila, da je posojila na vrednostne papirje in v tekočem računu, ekskontira in reeskontira menice, izvršuje žirovne in kontokorentne posle in vse druge v denarno stroko spadajoče transakcije.

Sprejema vloge na vložne knjižice in tekoči račun od zasebnikov, ustanov in drugih denarnih zavodov ter jih **obrestuje na jugodnejše.**

Za vse obvezne Oblastne hranilnice mariborske oblasti **Jamči dravska banovina** z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.
Zato so naložbe v zavodu popolnoma varne.

Vlagateljem izven Maribora in Celja pošlje na zahtevo položnice.

662

**Kar na uru lahko presodite
je pravzaprav samo zunanjost,**
a najvažnejše je vendarle stroj, za katerega pri nakupu ne morete vedeti, ali je dober ali slab. O Suttner-urah iz lastne renomirane švicarske tovarne ur se ve že čez 32 let, da so prvorazredne, ter da gredo točno do sekunde. Prave Suttner ure dobite po vseh cenah.

Že za

44 Din dobite pravo švicarsko Anker-Remontoir-uro št. 120 najtočnejše regulirano, a samo 58 Din stane prava švicarska Remontoir-Roskopf ura št. 121 s la strojem, svetlečimi se radium težtvilkami in kazalci.

A same

98 Din stane zapestna ura št. 3720 z kožnatim jermenom, dobrim strojem, dobre kakovosti.

Dalje plačamo samo

94 Din za pravo Anker-budilko št. 125, ponikljano, 16 cm visoko. Žepne in zapestne ure, okrasne predmete in darove vseh vrst iz zlata, srebra itd. v najmodernejši izdelavi, ure nihalke, kuhinjske ure itd. v ogromni izbiri najdete v veliki novi ilustrirani domači knjigi, katero

tudi **Vi brezplačno dobite,**

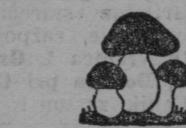
ako jo zahtevate še danes od strokovne urarske tvrdke

1466

H. SUTTNER, LJUBLJANA ŠT. 992.

Pozor kmetovalci! Gips (mavec) za gnojenje po ceni Din 45.— za 100 kg za takojšnjo dobavo nudi tudi manjše množine Rudolf Dergan trgovec, Laško. Kupi pa hrastov, javorjev, gabrov, orehov, črešnjev in jesenov les ter hrastove prage (švelerje) in prosi tozadnevne ponudbe na gornji naslov.

49

Suhe gobe

fižol

orehe

1341

in druge pridelke plačuje najbolje

**Sever & Romp.,
Ljubljana**

**Pravilna
odločitev!**

Poleg vode igra pri pranju največje vlogo tudi milo. Uspeh pranja je odvisen od njega, vsledčesar je v interesu gospodinje da kupuje najbolje!

Tako milo ki vzdržuje vse dobre lastnosti je poznano terpentinovo

milo Gazela

1579

po katerem sega danes na stolico gospodinji!

VOZNI RED.....

veljaven od 6. okt., je izšel. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane

2 Din

**Najvarnejše in najboljše naložite denar pri
Ljudski posojilnici v Celju**

registrovani zadruži z neomejeno zavezou

v novi lastni palači na vogalu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Stanje hranilnih vlog znaša nad Din 85.000.000.—. Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 3000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Rentni davek plačuje posojilnica iz svojega in ga ne odtegne vlagateljem.